

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

27 februari 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

DECREET WIJZIGING DECRETEN RUIMTELIJKE ORDENING

RESOLUTIE STIMULEREN VAN RATIONEEL ENERGIEGEBRUIK BIJ GEZINNEN

VERZOEKSCRIFT GELIJKWAARDIGHEID VAN DIPLOMA'S UIT HET ONDERWIJS VOOR SOCIALE PROMOTIE MET DIPLOMA'S UIT HET DAGONDERWIJS

DECREET INSTEMMING OVEREENKOMSTEN BLEU EN DE ALGERIJNSE DEMOCRATISCHE VOLKSREPUBLIC, DE REPUBLIEK TUNESIË, DE ARABISCHE REPUBLIEK EGYPTEN EN HET KONINKRIJK MAROKKO INZAKE DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN – STEMMING

Inhoud

Nr. 34

Woensdag 27 februari 2002
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Guy Sols tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de medewerking van de gewesten aan de totstandkoming van een verzekering tegen wateroverlast	1
Actuele vraag van de heer Roland Van Goethem tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de opstijgroutes voor nachtvluchten vanuit Zaventem	2
Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de problemen bij Telenet	
Actuele vraag van de heer Johan De Roo tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de problemen bij Telenet en de financiële engagementen tegenover de steden en gemeenten in Vlaanderen	
Actuele vraag van de heer Jan Van Duppen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de positie van Telenet binnen het ICT-landschap in Vlaanderen	4
Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de voorstellen inzake snelheidsbeperkingen op de gewestwegen	7
Actuele vraag van de heer Koen Helsen tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het betalen van tolkosten voor het gebruik van tunnels bij wegomleidingen	10
Actuele vraag van de heer Jan Loones tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het Brusselse taalhoffelijkheidssakkoord	11
Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de subsidiëring van interculturele ervaring in het buitenland voor jongeren	13
Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het dossier Wezembeek-Oppem	
Actuele vraag van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het dossier Wezembeek-Oppem	14
Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het akkoord met de federale regering betreffende de aanmoedigingspremies voor tijdskrediet	
Actuele vraag van mevrouw Ann De Martelaer tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de besteding van de vrijgekomen middelen na de gedeeltelijke overheveling van de aanmoedigingspremies voor tijdskrediet naar het federale niveau	
Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het akkoord met de federale regering betreffende de aanmoedigingspremies voor tijdskrediet	16
Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de vraag van de andere deelstaatregeringen om federale middelen voor de zorgverzekering	20

Actuele vraag van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de kennis van meisjes inzake contraceptie	21
Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 – 968 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	22
Sprekers : de heren Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Pieter Huybrechts en Johan De Roo en minister Dirk Van Mechelen	
Artikelsgewijze bespreking	28
Voorstel van resolutie van de heren Eloi Glorieux, Jul Van Aperen, Robert Voorhamme en Jos Bex betreffende het stimuleren van rationeel energiegebruik bij gezinnen – 926 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	31
Spreker : de heer Eloi Glorieux	
Verzoekschrift betreffende de gelijkwaardigheid van diploma's uit het onderwijs voor sociale promotie met diploma's uit het dagonderwijs – 1049 (2001-2002) – Nr. 1	
Verslag	33
Spreker : de heer Dirk De Cock, verslaggever	
Ontwerp van decreet houdende instemming met – de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Algerijnse Democratische Volksrepubliek inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Algiers op 24 april 1991, – de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Tunesië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Tunis op 8 januari 1997, – de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Arabische republiek Egypte inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Caïro op 28 februari 1999, en met – de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van het koninkrijk Marokko inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Rabat op 13 april 1999	
– 915 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	34
Sprekers : de heer Luc Martens en mevrouw Veerle Heeren	
Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 – 968 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 4	
Aangehouden stemmingsen	35
Spreker : de heer Ludwig Caluwé	
Hoofdelijke stemming	38
Voorstel van resolutie van de heren Eloi Glorieux, Jul Van Aperen, Robert Voorhamme en Jos Bex betreffende het stimuleren van rationeel energiegebruik bij gezinnen – 926 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	39
Regeling van de werkzaamheden	41

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.46 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Mathieu Boutsen, Jozef Browaeys, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geyssels, Eloi Glorieux, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Riet Van Cleuvenbergen, Dany Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan

Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Louis Bril, Claudine De Schepper : gezondheidsre-
denen ;

Jacques Timmermans, Kris Van Dijk :
buitenslands ;

Karel De Gucht, Mark Van der Poorten : ambtsver-
plichtingen ;

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Johan Demol, Rufin Grijp, Brigitte Grouwels, Do-
minique Guns, Walter Vandenbossche.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer Guy Sols tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de medewerking van de gewesten aan de totstandkoming van een verzekering tegen wateroverlast

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Sols tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de medewerking van de gewesten aan de totstandkoming van een verzekering tegen wateroverlast.

De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de afgelopen dagen werden veel gebieden in Vlaanderen getroffen door wateroverlast. Een bepaald waarborgfonds voorziet in een vergoeding voor schade door buitengewone weersomstandigheden. Die buitengewone omstandigheden moeten worden bewezen. Als het fonds die aanvaardt, kan men een

Sols

vergoeding krijgen, maar die kan op zich laten wachten.

Federaal minister Picqué heeft een wetgevend initiatief genomen om dat probleem verzekerings-technisch te benaderen. Hij wil de mogelijkheid onderzoeken om de betrokkenen tegen een betaalbare premie te verzekeren tegen dat risico. Minister Picqué zou de gewesten hebben gevraagd om de risicogebieden in kaart te brengen.

We moeten dit probleem aanpakken. Mevrouw de minister, kunt u die gegevens aan federaal minister Picqué bezorgen zodat hij zijn initiatief zo snel mogelijk kan uitwerken ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb inderdaad een brief gekregen van federaal minister Picqué. Hij vraagt om informatie over de overstromingsgevoelige gebieden en de potentieel overstromingsgevoelige gebieden. Hij vraagt naar het standpunt van het Vlaams Gewest over zijn voorstel om dit te regelen via een premiestelsel.

De KU Leuven, heeft samen met een bankinstelling, een kaart gemaakt van de historische overstromingsgebieden en de mogelijke overstromingsgebieden. Vorig jaar was er trouwens een interessante studiedag op basis van dit kaartmateriaal. Ik heb minister Picqué geantwoord dat we die informatie ter beschikking zullen stellen, met de bemerking dat dit materiaal niet gemaakt is om als basis voor een verzekeringsstelsel te dienen.

Als het echt de bedoeling is die gegevens te gebruiken als basismateriaal voor een wetsontwerp, dan moeten ze worden verfijnd en moet er via modulering en via een aantal studies worden gezorgd voor juistere informatie. Dat is het advies dat mijn administratie heeft gegeven. Bovendien moet er ook rekening worden gehouden met een aantal aanpassingen die ondertussen zijn gebeurd om overstromingen tegen te gaan. We zullen het materiaal waarover wij beschikken, natuurlijk wel doorspeelen aan minister Picqué.

Ik ben er absoluut voor om de kwestie op die manier te regelen. Ik zou wel pleiten voor een premiestelsel dat nog meer is gedifferentieerd, zodat de mensen die in risicogebieden wonen, een hogere premie betalen. Dat heeft een sturend effect als gevolg. Mensen zullen op die manier worden ontmoet-

digd om in die gebieden te gaan wonen. Het is immers de bedoeling om die gebieden vrij te houden, zodat ze dienst kunnen doen als overstroombaar gebied om hinder op andere locaties te voorkomen. We pleiten dus voor meer gedifferentieerde premies op basis van het risico, met daaraan gekoppeld een bouwverbod voor bepaalde zones. De problemen zullen we niet oplossen door mensen in gebieden met een groot overstromingsrisico te laten wonen. Die gebieden met een groot risico moeten immers een bufferfunctie kunnen vervullen in het geval van dreigende overstromingen.

De voorzitter : De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols : Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik denk toch dat het begrip solidariteit bij deze kwestie moet worden betrokken en zelfs als belangrijkste norm moet worden gehanteerd. Premies moeten betaalbaar zijn voor iedereen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Roland Van Goethem tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de opstijgroutes voor nachtvluchten vanuit Zaventem

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Goethem tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de opstijgroutes voor nachtvluchten vanuit Zaventem.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, vanmorgen hebben we gedebatteerd over het milieu en over de inspanningen die ervoor worden gedaan. Zo is er de aankoop van bossen. In die bossen kunnen de vogeltjes heel gelukkig hun nestje maken. Er is echter een probleem. De noordrand van Brussel zal weinig van die aangekochte bossen kunnen genieten. Misschien kunnen de mensen die daar wonen in de winter wat door hun ramen naar buiten kijken als ze het bos willen zien. In de zomer zal dat echter niet lukken. Op zomeravonden zullen die mensen alle ramen en deuren moeten dichthouden om zich te beschermen tegen het geluid van de overvliegende vliegtuigen.

Mevrouw de minister, u hebt met uw Brusselse en met uw federale collega een akkoord afgesloten

Van Goethem

waardoor de opstijgroutes van Zaventem zich boven de noordrand zullen bevinden. Het gaat over Machelen, Vilvoorde en Meise. Neem mij niet kwalijk dat ik het zeg, maar u hebt een slechte landing gemaakt.

Brussel heeft nu een nieuwe luchtvaartmaatschappij en daar wordt reclame voor gemaakt. De Vlamingen hebben er echter de last van. Ik vind dat onaanvaardbaar. Ik zal geen moeilijke vraag stellen. Bent u bereid dit akkoord opnieuw te bespreken, zodat er een resultaat komt dat voor iedereen aanvaardbaar is? Vlaanderen aanvaardt niet langer dat het de miserie van de luchthaven op zich moet nemen. Boven Brussel kunnen ook opstijgroutes liggen.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, op 22 februari hebben de Vlaamse, Brusselse en federale regering inderdaad een akkoord bereikt over de geluidshinder van de luchthaven van Zaventem tussen. Eerst en vooral is er een akkoord over uniforme geluidsemissienormen voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en Vlaams Gewest. Dat betekent dat er geen uitwijkgedrag meer zal zijn van vliegroutes die het Brussels Hoofdstedelijk Gewest proberen te vermijden.

Ten tweede stond de standstill ter discussie die ik heb ingevoerd via de milieuvergunning. Die standstill blijft gehandhaafd. Het vertrekpunt voor het overleg was het federale akkoord, waarbij de geluidshinder voor het eerst op een substantiële manier wordt aangepakt. Er komt een progressieve daling van de hinder, onder meer door het vervangingsprogramma van lawaaiërende vliegtuigen. Doordat de standstill gehandhaafd blijft, is er in feite dubbele winst op vlak van vermindering van de geluidshinder.

Ten derde werd gediscussieerd over de isolatiepremie. Er is een akkoord bereikt over 100 procent subsidiëring.

De vliegroutes zelf maakten op zich geen deel uit van het overleg. We hebben dit natuurlijk wel ter sprake gebracht. Op mijn vraag is gesteld dat een concentratie van vluchten binnen een bepaalde vliegroute enkel kan onder twee voorwaarden. Ten eerste mag het aantal gehinderden niet toenemen. Ten tweede mag er geen toename zijn van de hinder voor de mensen die al hinder ondervinden. Dat betekent dat de concentratie maar kan gebeuren naarmate de geluidshinder sterk afneemt en er geen netto-overlast kan zijn voor de omwonenden. Er zullen dus in het algemeen minder gehinderden zijn, ook in het Vlaams Gewest.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor haar antwoord, maar ik blijf toch op mijn honger zitten. Mevrouw de minister, er zullen volgens u geen gehinderden bijkomen. Dat is logisch, want de omwonenden worden al gehinderd. U ontnemt wel de geluidshinder voor de zuidroute. Ook Brussel blijft buiten schot. U concentreert de volledige hinder op de noordrand.

De isolatiepremies zijn goed, maar blijven een doekje voor het bloeden. Ik heb misschien een slecht karakter, maar het valt me op dat in de zuidrand zowel de heer Cauwelier, de heer Vanoost als de heer Glorieux wonen, allemaal Agalev-leden. Is dat toeval of niet?

Minister Vera Dua : Mijnheer Van Goethem, we hebben gelukkig overal rond Brussel partijleden wonen.

De heer Roland Van Goethem : Daar heb ik mijn twijfels over.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de problemen bij Telenet

Actuele vraag van de heer Johan De Roo tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de problemen bij Telenet en de financiële engagements tegenover de steden en gemeenten in Vlaanderen

Actuele vraag van de heer Jan Van Duppen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de positie van Telenet binnen het ICT-landschap in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Stassen tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de problemen bij Telenet, van de heer De Roo tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de problemen bij Telenet en de financiële engagements tegenover de steden en gemeenten in Vlaanderen en van de heer Van Duppen tot minister Van Mechelen, over de positie van Telenet binnen het ICT-landschap in Vlaanderen.

Minister Van Mechelen zal tevens in naam van minister-president Dewael antwoorden.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik heb gearzeld om deze vraag in te dienen. Het is niet mijn gewoonte om vragen te stellen over privé-bedrijven. Het probleem is bovendien te ruim om eventjes in twee minuten samen te vatten.

Het Vlaams Parlement is vrij sterk betrokken bij Telenet. We hebben er tijdens de vorige legislatuur uren over gediscussieerd. We hadden het over de betrokkenheid van de GIMV en van de intercommunales. De problemen van Telenet zijn van velelei aard en hebben in de eerste plaats te maken met de financiering van het contract met de privé-partner, de heer Callahan.

Misschien heeft de wet van Murphy toegeslagen. Het contract werd afgesloten op het moment dat ongeveer alles kon tegenslaan. Er was een oververhitting op de telecommunicatiemarkt. Er waren overinvesteringen. Daardoor moesten er zware prijszslagen worden gevoerd. Daarnaast was er

ook met de heer Callahan een contract afgesloten waarbij een deel niet was betaald. Men schoof de problemen voor zich uit. Het was de bedoeling met de verwachte winst de zaak af te handelen. Bovendien ontstonden er een aantal problemen op het moment dat de overeenkomst moest worden afgesloten.

Volgens de pers heeft het bedrijf getracht de moeilijkheden op te lossen door een eenzijdige contractbreuk ten aanzien van een aantal gebruikers. Toen Telenet werd opgestart, werden een aantal garanties gegeven aan de mensen, zoals bijvoorbeeld lage prijzen. Die bepaling werd eenzijdig opgezegd. Daarnaast werd, zoals zo vaak, alles afgewenteld op het personeel. Heel wat mensen kregen een vooropzeg.

Mijnheer de minister, u bent betrokken partij vanuit uw bevoegdheid als beleidsverantwoordelijke voor de media én voor het investeringsbeleid. Telenet speelt een belangrijke rol in de uitbouw van de ICT in Vlaanderen. Telenet was één van de paradepaardjes om Vlaanderen op de digitale snelweg te zetten. Via de GIMV bent u ook bij de zaak betrokken. Welke initiatieven kunt u nemen als verantwoordelijke voor de media en het economisch ondersteuningsbeleid, in samenspraak met de minister die bevoegd is voor de controle op de intercommunales ?

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, in het najaar van 1995 machtigde het Vlaams Parlement via een decreet de intercommunales van de kabeldistributie om te participeren in Telenet Vlaanderen.

Over het voorstel van decreet van de heer Bossuyt en mezelf, allebei toenmalig fractieleiders, werd veel gediscussieerd. Er waren heel wat moties. We waren heel blij met het tot stand komen van Telenet Vlaanderen en met de inbreng van de gemeenten, die hun kabelinfrastructuur ter beschikking stelden van een nieuw, modern telecommunicatiebedrijf.

Er waren twee hoofdargumenten om hiermee door te gaan. Het eerste was het creëren van vrije concurrentie binnen de telecommunicatie in Vlaanderen. Daarnaast wilden we ook een waaier van toekomstige ontwikkelingen inzake dienstverlening aanbieden aan iedereen. We hadden en hebben er alle belang bij dat er een gezond bedrijf ontstaat. CD&V heeft die optie steeds verdedigd.

De Roo

Recentlijk zijn er redenen tot bezorgdheid over de toekomst van Telenet. Er doen geruchten de ronde en er verschijnen onheilspellende artikels in de kranten. Wat is de houding van de Vlaamse regering ter zake ?

Heel wat gemeentebesturen hebben bij de opstelling van hun begroting voor 2002 rekening gehouden met geld van Telenet voor het lokaal kabelnetwerk. Als die betalingen niet doorgaan, heeft dat grote gevolgen voor zowat alle Vlaamse steden en gemeenten. Wat is het standpunt van de regering ?

De voorzitter : De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in dit verhaal speelt de wet van de remmende voor-sprong een nefaste rol. Twee jaar geleden was er reden tot enthousiasme. Zoals de heer De Roo opmerkte, stond Vlaanderen aan de spits van de breedbandtechnologie. Nu slaat de schrik ons om het hart. De afgelopen maanden was het nieuws weinig positief. Vorige week kwam dan het bericht dat Telenet 139 mensen wil laten afvloeien en dat het zijn interconnectietarieven met Belgacom verhoogt met 400 percent. Callahan lijkt daarenboven steeds minder in staat om aan de 1,34 miljard euro te raken die het nodig heeft voor verdere investeringen. Het enthousiasme van weleer heeft plaats gemaakt voor krullende tenen, een bepaald onprettig gevoel.

Mijnheer de minister, twee jaar geleden stond Vlaanderen aan de top inzake internettoegang. U stelde destijds bijkomende initiatieven voor, onder meer het e-VRT-platform, waarover we trouwens ook niet veel meer horen. Federaal minister Daems deed veel moeite om Wallonië mee te krijgen. Het laatste nieuwtje is dat minister Onkelinx iedereen een pc wil geven. Toen dergelijke plannen eerder de kop opstaken, hebben we gevraagd of daar een opleiding aan zal worden verbonden, en hoe zoiets praktisch zal worden gerealiseerd.

Mijnheer de minister, hoe moet het nu verder ? Welke toekomst is er weggelegd voor de breedbandtechnologie in Vlaanderen ? Er wordt weinig inhoud gecreëerd om via breedband te verspreiden. Bestaat er eigenlijk nog wel behoefte aan zo'n netwerk ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, dat waren ongeveer twintig vragen. Ik zal ze zo goed mogelijk proberen te beantwoorden.

De debatten naar aanleiding van het decreet over de oprichting van Telenet waren zeer boeiend, en blijken achteraf een hoog vooruitziend gehalte te hebben gehad. Vlaanderen heeft destijds een verstandige keuze gemaakt. Telenet verbond alle kabelnetten en gebruikte een deel van de bandbreedte om nieuwe diensten aan te bieden. Ik heb het businessplan van toen nog eens bekeken : het speerpunt ervan was de telefonie, en de internettoepassingen kwamen slechts in tweede instantie. Dat is vandaag allemaal vergeten, en in de realiteit is het omgekeerde waar.

Heeft Telenet een succesverhaal geschreven ? Die vraag moet onomwonden met een ja worden beantwoord. Telenet heeft ervoor gezorgd dat in België en Vlaanderen de tarieven zowel in de piekuren als in de daluren met gemiddeld 47 percent zijn gedaald. Dat heeft geleid tot enorm positieve macro-economische gevolgen voor de Vlaamse economie.

Slabakken de breedbandaansluitingen voor internet in Vlaanderen ? Er bestaan enkel Europese statistieken waarbij België met andere landen wordt vergeleken. Op dit ogenblik zijn er in België 400.000 breedbandaansluitingen. We staan daarmee aan de kop in Europa. Dit betekent dat 9 percent van de huisgezinnen een breedbandaansluiting heeft. We scoren daarmee beter dan landen als Finland, Denemarken en Nederland. We doen het zelfs drie keer beter dan Duitsland, waar 3 percent een aansluiting heeft. In Frankrijk is maar 2 percent aangesloten. Wat dat betreft, mogen we dus tevreden zijn.

Is Telenet in moeilijkheden ? De sector beleeft moeilijke momenten. Wie het UPC-verhaal heeft gevolgd, weet dat. UPC was de eerste grote kandidaat om te kopen nadat AT&T MediaOne had overgenomen, dat op zijn beurt US SWIFT had overgenomen. AT&T liet weten dat ze niet meer was geïnteresseerd in haar aandeel van 25 percent in Telenet. Dat aandeel stond geparkeerd bij de GIMV en de financiële partners. Uiteindelijk bleef Telenet zitten met de bankiers en de kabelbedrijven, en was ze haar strategische partner kwijt. Toen heeft de raad van bestuur van Telenet Dresdner Kleinwort Benson gevraagd om een nieuwe strategische partner te zoeken. Dat resulteerde in het voorstel om Callahan te benaderen.

Van Mechelen

Tussen Pasen en het zomerreces van vorig jaar zijn dan twee zaken gebeurd die we niet met elkaar mogen verwarren. Er is met alle aandeelhouders een akkoord gesloten waarbij Callahan uiteindelijk 54,2 percent van de aandelen van Telenet heeft verworven. Zo is opnieuw een industriële partner hoofdaandeelhouder van Telenet geworden. Dat was een *conditio sine qua non* om opnieuw te groeien.

Op dat ogenblik hebben de financiële partners, de GIMV en de gemengde intercommunales de winst geïncasseerd. In ruil voor de Telenet-aandelen ontvingen de overige partijen cash, aandelen in de nieuwe Telenet-Holding, de Bidco en vendor notes. Het uitbetaald worden in vendor notes houdt een ernstig risico in, maar het is dan ook een vorm van risicofinanciering. Die financiële operaties zijn bezig. Ook de intercommunales hebben het geld gekregen. De details van de stortingen daarvan kunnen de gemeenten bij de intercommunales opvragen.

Vandaag is de tweede fase aan de orde : de integratie van de resterende bandbreedte van de kabelmaatschappijen in Telenet. Er moet daarvoor een financiering worden gevonden. Telenet is daarvoor op zoek naar 1,35 miljard euro. Er wordt onderhandeld met tien grote banken. Men wil met dat geld drie zaken ondernemen : de brugfinanciering van 550 miljoen euro herfinancieren, de financiële middelen verwerven om de integratie van de resterende bandbreedte van de kabelmaatschappijen in Telenet realiseren en de groeistrategie voor de internetaansluitingen en de introductie van de interactieve digitale tv realiseren.

Een bedrijf dat vandaag, met een gewijzigde marktsituatie zo'n bedrag aan de banken vraagt, komt dicht tegen het glazen plafond aanleunen. Het beste bewijs daarvan is geleverd met de gebeurtenissen bij NTL en UPC. Telenet is bijna rond met de financiering, maar moet aantonen dat het geld dat het als bedrijf kan genereren in verhouding staat tot de schuld dat het opneemt. Bankiers willen altijd een garantie voor de schuldafbouw.

De inkomsten moeten stijgen. De tariefverhoging is met verschillende partners onderhandeld. Via de onderhandeling van de interconnectietarieven is men gaan zoeken naar bijkomende inkomsten. De kosten moeten dalen. Dit leidt tot een aantal saneringen. Er wordt fundamenteel aan de verbetering van de cashflow gewerkt. Als dit lukt, is Telenet klaar om zijn engagement met de banken aan te

gaan. Ik vel geen waardeoordeel over het feit of Telenet het akkoord met de gemengde intercommunale kan invullen. Dat zullen de volgende weken en maanden bewijzen. The proof of the pudding is in the eating. De closing date is op 2 april voorzien. De datum is wat te scherp gesteld. Het privé-bedrijf Telenet zal moeten bewijzen dat het zijn engagementen aankan.

Hoe ziet de situatie eruit op het vlak van het interactief digitaal televisiegebeuren ? Telenet heeft een moeilijk moment gekend in de overname vanaf de zomer 1999 tot aan 2002. In de persoon van Duco Sickinge is er bij Telenet een nieuwe man bijgekomen. Intussen is e-VRT opgestart en zijn de voorbereidingen afgerond. Er zijn verschillende partners, het gaat om een PPS-constructie. De set-up boxen zijn geïnstalleerd in de testzone Schoten. De honderd bedienden zijn intussen gebriefd. Het e-VRT-project start in maart. Ik was aanwezig op de tweede informatieavond. Het is een indrukwekkend innovatieproject. Als dit lukt, hebben wij een model in handen om de digitale achterstand in Vlaanderen op korte termijn in te halen. Zo zullen alle Vlamingen via hun televisietoestel op het worldwide web kunnen surfen. De toekomst is niet somber. We zitten in een kritieke fase, de groeistrategie moet worden gefinancierd. Ik hoop dat het management van Telenet deze moeilijke tussenfase aankan en dat we de meet met succes zullen halen.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : De discussie moet worden voortgezet in de commissie voor Media of Economie. Wij moeten de verantwoordelijkheid van Telenet bij de uitbouw van een aantal digitale diensten blijven opvolgen. De e-VRT is een mooi initiatief, maar het moet verder reiken dan de gemeente Schoten. Er kunnen zich pas oplossingen aanbieden, als er wat rust komt op de telecommunicatiemarkt. Er zouden wel eens Sabenaverhalen kunnen opduiken als de strijd onverminderd voortduurt.

De voorzitter : De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen : Ik dank de minister, hij laat ons zijn tovenaarskunsten zien. Hij kan een glimlach toveren op de gezichten van heel wat collega's, die hier nochtans met gekrulde tenen zitten omwille van de bangelijke evolutie die nu aan de gang is. Ik suggereer dat hij de goedgeefsheid van federaal collega Onkelinx in verband met een pc voor iedereen, coördineert. Niet ieder gezin moet twee pc's hebben.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mevrouw Onkelinx had het idee geopperd om 200.000 computers aan laaggeschoolden beschikbaar te stellen. De heer Landuyt werd bij dit overleg betrokken, maar de besprekingen verlopen niet vlot.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord over de toekomst van het bedrijf. Ik bevestig ook de bezorgdheid van mijn fractie terzake. We hopen dat Telenet op het goede spoor blijft. De hele Vlaamse regering moet zich bewust zijn van de eventuele financiële gevolgen – indien er moeilijkheden zouden ontstaan – voor vele steden en gemeenten, die daar uiteraard rekening mee hebben gehouden in hun begroting.

Minister Dirk Van Mechelen : Dit is een dossier dat ons allen aangaat. Deze ochtend heb ik vergaderd met de bestuurders van de Vlaamse Participatiemaatschappij, die zoals u weet ons aandeel van 70 percent in de GIMV verdedigen. We hebben wat dat betreft ook met hen een aantal strategische keuzes gemaakt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de voorstellen inzake snelheidsbeperkingen op de gewestwegen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Denys tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de voorstellen inzake snelheidsbeperkingen op de gewestwegen.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister, het verbaasde me dat u aan de vooravond van de Staten-Generaal over de verkeersveiligheid uitpakte met de verklaring dat de maximumsnelheid op

de gewestwegen zou worden verlaagd van 90 naar 70 kilometer per uur.

Dat verbaasde me, omdat ik de indruk krijg dat u geen rekening houdt met het debat over verkeersveiligheid dat we hier enkele weken geleden hebben gevoerd. Toen was er op zijn zachtst gezegd toch wel wat verdeeldheid over een dergelijke maatregel.

U houdt al evenmin rekening met het referendum in Peer. Daaruit bleek duidelijk dat de bevolking wel meer controle vraagt, maar geen voorstander is van het verlagen van de maximumsnelheden. Ik stel vast dat elk ander onderzoek dat sindsdien is verricht hetzelfde uitwijst.

Daarnet zag ik nog een bericht van Planet International News. Er was sprake van een enquête op het internet. 75 percent van de 2.000 mensen die reageerden, verklaarden tegen een verlaging van die snelheid te zijn. Mijnheer de minister, ik zeg niet dat u steeds blindelings de bevolking moet volgen, maar het is onze overtuiging dat, als men het rijgedrag van de automobilisten wil verbeteren, men ook het begrip en de medewerking van de automobilisten nodig heeft. We denken dat controle de beste manier daartoe is, op de eerste plaats. Verder zijn aangepaste, juiste, goed door de mensen begrepen maximumsnelheden noodzakelijk.

Wat de controle betreft steunen we u volledig. Vorige week nog sprak ik met een heftruckchauffeur, die het voorbeeld aanhaalde van de nieuwe tunnel in Luik. Ik kende die niet. Hij zei me dat er in een eerste fase, bij de opening ervan, een zeer strenge controle is geweest. Nu blijkt niemand er nog de snelheidsgrens te overtreden. Ik geloof dus dat controle in de praktijk een zeer goed middel is. U weet dat onze fractie niet gelooft in het verlagen van de maximumsnelheden. We zijn veeleer een voorstander van het komen tot meer aangepaste, goed begrepen snelheden. U weet dat we pleiten voor een experiment met variabele snelheden.

Mijnheer de minister, uw verklaringen baren ons dus zorgen. Welk standpunt verdedigt u terzake binnen de Staten-Generaal ? U bent daar de vertegenwoordiger van de Vlaamse regering. Hebt u daar tot dusver een individueel standpunt verdedigd, of dat van de Vlaamse regering ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer Denys, u verwijst naar het referendum in Peer, waar ik een

Stevaert

grote voorstander van was en ben. Ik stel vast dat de meerderheid van de bevolking daar zich heeft uitgesproken tegen de verlaging van de snelheid, samen met u. Ik stel ook vast dat burgemeester Kelchtermans na het referendum de snelheid heeft verlaagd. Ik denk dat het een verstandige beslissing was om op een bepaalde plaats, in tegenstelling tot de uitspraak van het referendum, de snelheid te verlagen, in het belang van de bevolking. We hebben hier een boeiend debat gevoerd over variabele snelheden.

Het is zeer merkwaardig dat de Vlaamse regering naar aanleiding van de Staten-Generaal gevat is door voorstellen van de federale overheid. Eén voorstel gaat erom de maximumsnelheid op de wegen te verlagen naar 70 kilometer per uur.

Als de federale overheid over iets advies vraagt aan een regionale overheid, dan ga ik ervan uit dat die federale overheid daar een standpunt over heeft ingenomen. Normaliter hoort dat zo in een goedbestuurd land. Als een regering aan een andere regering advies vraagt over een bepaald punt, dan is men het binnen die regering normaal gezien wel eens over dat punt. Aangezien ik er dus van uitga dat dit het geval is, heb ik de federale regering gesteund. Ik heb dat voorstel zelfs nog proberen te verbeteren.

Ik weet dat u hier tijdens het actualiteitsdebat vragende partij was voor variabele snelheden. Tot nu toe kon Vlaanderen alleen maar variabele snelheden naar beneden realiseren. Het nieuwe voorstel laat ook variabele snelheden naar boven toe. Het voorstel van de federale regering is immers dat er een uniforme regeling komt voor alle gewesten. Op alle gewestwegen geldt een maximumsnelheid van 70 kilometer per uur, maar de lokale besturen – zijnde de provincies, de gemeenten en de gewesten, naargelang ze eigenaar zijn van de weg – kunnen daarop afwijkingen in de twee richtingen toestaan. Dan komen we tot een zeer eenvoudig systeem. Ik ben voorstander en verdediger van dat systeem. Ik ben ervan overtuigd dat ook u daar voorstander van bent.

Wat is nu precies mijn voorstel? Binnen de bebouwde kom geldt de maximumsnelheid van 50 kilometer per uur. Daar bent ook u voorstander van. Dan moeten we heel goed nadenken over waar we 30 kilometer per uur toestaan. Er is een afwijking naar beneden mogelijk als dat kan worden gemotiveerd, bijvoorbeeld voor kernen of bij schoolpoorten. U dringt daar ook op aan. Buiten de bebouwde

kom geldt een maximumsnelheid van 70 kilometer per uur. Dan hebben we twee snelheden: 50 en 70. Daarnaast is er ook een afwijking mogelijk naar 90. Dat kan op plaatsen waar de weg zich ertoe leent.

Het voordeel ervan is dat het zeer eenvoudig is. De burger moet er geen rekening mee houden of het een gemeente-, een provincie- of een gewestweg is. Het is ofwel 50, ofwel 70, behalve daar waar iets anders aangegeven wordt. Het absoluut grote voordeel daarvan is dat we minder borden langs de wegen moeten zetten. Het systeem wordt transparanter en duidelijker voor de automobilist. Er moet geen rekening meer worden gehouden met de eigenaar van de weg. Ik denk dat iedereen voorstander is van dat systeem. Ik neem ook aan dat de VLD-fractie voorstander is van dat systeem.

Verder hebben we strenge en duidelijke regels nodig. Ik ben daar voorstander van. Dit past daar volledig in. Ik ben ervan overtuigd dat er hoge boetes moeten worden opgelegd. Dat is ook een heel merkwaardig verhaal. Alle VLD'ers van deze wereld stellen mij vragen over die hogere boetes, maar de daarvoor bevoegde minister is federaal minister Verwilghen. Ik weet wel dat het politieke landschap aan herverkaveling toe is, maar tot nader order heeft de heer Verwilghen zich nog niet als potentieel sp.a-lid gemeld. Tot nader order behoort hij nog altijd tot de VLD.

Vervolgens moet er ook een hogere pakkans komen. Alle VLD'ers zeggen mij om toch te zorgen voor een hogere pakkans vooraleer ik aan de regels begin. Ik ben echter niet bevoegd voor de regels. Ik doe alleen maar suggesties. Ik ben blij dat de regering-Verhofstadt die suggesties overneemt. Ik ben voorstander van een hogere pakkans. Daarvoor moeten echter de federale ministers Duquesne en Verwilghen zorgen. Als zij dat doen, kan ik dat alleen maar toejuichen.

Nu hoor ik dan weer dat we de pakkans niet mogen verhogen omdat er nog problemen zijn. Zolang er nog heel veel mensen zijn die zich niet aan de regels houden, zouden we die regels niet mogen wijzigen. Is dat ook uw mening? De heer Dedecker zegt dat 80 tot 90 percent van de mensen zich op bepaalde plekken niet aan de regels houdt. Daarom zouden we de regels niet mogen versträngen, want ze zouden nu al absurd streng zijn. Als we die redenering volgen met betrekking tot belastingverlaging, dan zouden we die nooit mogen doorvoeren. Ik ben voorstander van strenge regels. *(Applaus bij CD&V en SP)*

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de minister, ik sta bijna perplex. Toen ik hier pleitte voor variabele snelheden, vroeg u mij of het de bedoeling was variabele snelheden toe te passen zoals bedoeld door de heer Dedecker, namelijk zo dat ook snelheden hoger dan 90 kilometer per uur kunnen worden toegelaten. Ik heb toen geantwoord dat het standpunt van de heer Dedecker niet dat van de VLD is. De VLD is van mening dat 90 kilometer per uur als maximumsnelheid moet blijven gelden. Naargelang de omstandigheden van het weer en de weg, moeten afwijkingen mogelijk zijn. Ongeacht wat u nu zegt, stel ik vast dat u afwijkt van de discussie die we toen gevoerd hebben.

U zegt dat het gaat om een adviesvraag van de federale regering. Ik vermoed echter dat federaal minister Durant in eigen naam een voorstel heeft gedaan. Premier Verhofstadt geeft in zijn reacties niet de indruk dat het gaat om een standpunt van de federale regering, ingenomen na overleg.

Ik had begrepen dat de heer Kelchtermans de uitslag van het referendum als bindend zou beschouwen. U zegt dat hij dat niet doet. Dat wijst op halfslachtigheid bij CD&V. (*Opmerkingen bij CD&V*)

Ook de heer Ansoms, verkeersspecialist van CD&V, zou gezegd hebben dat een verlaging van de maximumsnelheid van 90 naar 70 kilometer per uur niet iets is waarop hij zit te wachten, maar dat er wel meer controles moeten komen.

Mijnheer de minister, ik ben het met u eens dat controle en bestraffing een bevoegdheid zijn van de federale regering. We zullen daar onze verantwoordelijkheid nemen. De maximumsnelheid op de gewestwegen is echter onze bevoegdheid. Het is daarover dat ik u vandaag wou ondervragen.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Mijnheer Denys, u moet goed opletten. Ik ga ervan uit dat, als een federale minister een regionale regering om advies vraagt, zij het standpunt van de federale regering verwoordt. Anders wordt besturen onmogelijk.

Als u uw doelstelling wilt bereiken dat er nog 90 kilometer per uur kan worden gereden op sommige wegen, vraag dan een afwijking naar boven toe. Zo niet, zou de federale regering wel eens kunnen kiezen voor 70 kilometer per uur zonder afwijkingen toe te staan. Dat zou bijzonder dom zijn, want er zijn plaatsen waar het wel verantwoord is 90 kilometer per uur te rijden. Als een federale minister meer bevoegdheden aan Vlaanderen geeft, dan

gaan we dat in Vlaanderen toch niet weigeren door het standpunt dat er niet naar boven mag worden aangepast ? Ik weet niet of dat nog wel het VLD-standpunt zou zijn.

Als de federale regering nu beslist dat het 70 kilometer per uur is, dan is het zo. Als ik provinciaal gedeputeerde van Verkeer was, dan zou ik vragen aan de minister om afwijkingen te mogen toestaan op provinciale wegen die zeer veilig zijn. Met wat u nu vraagt, ervan uitgaande dat de federale regering achter het voorstel van de minister staat, zullen we een heel eigenaardige situatie krijgen.

De heer André Denys : Mijnheer de minister, dat is niet mijn vraag.

Minister Steve Stevaert : Het is fout te denken dat er een algemene verlaging zal volgen. Momenteel hebben negentig Vlaamse steden en gemeenten, met alle politieke kleuren, een aanvraag ingediend om de snelheid te verlagen. In totaal gaat het reeds om 230 stroken, en dat zullen er nog meer worden. Dit leidt tot een inflatie aan borden. Een snelheid van 50 kilometer per uur in de bebouwde kom en 70 kilometer per uur buiten de bebouwde kom is iets waar alle burgemeesters voor pleiten. Uit de speech van de minister-president leid ik af dat u in de toekomst burgemeester wordt, mijnheer Denys : ook u zal nog pleiten voor dit voorstel. (*Gelach*)

De heer André Denys : Mijnheer de minister, u weet dat we reeds lang vragende partij zijn voor het evalueren van het bordenbos. Er zijn meer dan 150 types borden ; daarin moet worden gesnoeid. Dat is een eerste belangrijk punt.

Ten tweede heb ik u gevraagd welk advies de Vlaamse regering zal geven, los van wat de federale regering zegt. Is uw standpunt er gekomen na overleg met de Vlaamse regering ?

Minister Steve Stevaert : Natuurlijk, toen we het voorstel kregen, hebben we er akte van genomen. Bij de discussie over het Mobiliteitsplan Vlaanderen ging het reeds over de 70 kilometer per uur, maar dat stond toen niet in relatie tot het aantal verkeersslachtoffers.

Heel verstandige, hooggeleerde mensen hebben uitgerekend dat een maximumsnelheid van 70 kilometer per uur beter was voor de doorstroming. Het 'inweefgedrag' zou dan namelijk verbeteren, en als gevolg daarvan verminderen de files. De bekommernis was toen dus niet verkeersveiligheid maar mobiliteitsdoorstroming. Doordat sommigen 150 kilometer per uur willen rijden op de autosnelweg,

Stevaert

kunnen anderen er geen 110 kilometer per uur rijden. Zo ontstaan files, ook op de secundaire wegen. Het voorstel van resolutie dat nu ter goedkeuring voorligt, gaat ook uit van het principe van een beter inweefgedrag.

Ik heb een aantal van uw eigen resoluties bij, opgesteld naar aanleiding van het actualiteitsdebat.

De heer André Denys : Neem dan eens de resolutie waarin we zouden zeggen dat de snelheid moet worden teruggebracht van 90 naar 70 kilometer per uur.

De heer Eric Van Rompuy : Is er nu iets beslist of niet ?

Minister Steve Stevaert : De federale regering heeft advies gekregen en het is de rol van de federale regering om te beslissen. Wij zijn voorstander van eenvoudige regels met minder verkeersborden en duidelijke afspraken. Dat is ons advies, maar er moet nog worden beslist.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Koen Helsen tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het betalen van tolkosten voor het gebruik van tunnels bij wegomleidingen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Helsen tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het betalen van tolkosten voor het gebruik van tunnels bij wegomleidingen.

De heer Helsen heeft het woord.

De heer Koen Helsen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, heren ministers, collega's, vermits minister Stevaert blijkbaar in grote vorm is, zal ik mijn vraag op een voorzichtige manier stellen.

Maandagavond was er in Antwerpen een ongeval waarna de afrit op de Scheldelaan werd afgesloten voor alle verkeer. De provinciale verkeersseenheid

heeft toen contact opgenomen met de diensten van de Liefkenshoektunnel met de vraag om het verkeer tolvrij langs daar om te leiden. Dat kon blijkbaar niet, alle voertuigen die werden omgeleid moesten tol betalen : 3,5 euro voor een personenwagen en 14 euro voor vrachtwagens.

Nog geen 24 uur later, namelijk gisterenochtend, was er op de Antwerpse ring een groot verkeersongeval aan de afrit Borgerhout in de richting van Nederland. Een vrachtwagen was omgekanteld, waardoor een hele hoop slijk op het wegdek terecht kwam en vier rijstroken afsloot. Onmiddellijk ontstond er een grote file in de richting van Nederland, op de E17, de E19 en de A12. In de andere richting ontstond een grote kijkfile. Men nam dan het initiatief om het verkeer gratis om te leiden langs de Liefkenshoektunnel. Ik vond dat een goed initiatief, maar ik stel me de vraag waarom het de ene keer wel tolvrij mag en de andere keer niet.

Wie bepaalt dat en op basis waarvan ? Wie betaalt uiteindelijk de tolheffing die verloren gaat ? Volgens de media draait u daarvoor op, mijnheer de minister. Ik neem aan dat die kosten niet worden gedragen door uw kabinet maar door de Vlaamse regering. Worden die kosten eventueel teruggeëist van degene die aan de basis van het ongeval lag ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dit dossier wordt al geruime tijd voorbereid. De essentie van de zaak zijn de calamiteiten die zich in en rond Antwerpen voordoen. Aangezien de elasticiteit daar onbestaande is, ontstaan rond Antwerpen sowieso altijd lange files.

Er zijn heel wat mogelijke alternatieven gesuggereerd. Een van deze suggesties is het tolvrij maken van de Liefkenshoektunnel op die momenten. We kunnen de Liefkenshoektunnel echter niet zomaar tolvrij maken. We kunnen enkel een schaduwtoel invoeren. De Liefkenshoektunnel is een PPS. Dit betekent dat de betrokken NV haar rechten heeft. We kunnen de krijtlijnen en de spelregels niet zomaar veranderen.

Er zijn op dit vlak al afspraken gemaakt. Het verkeerscentrum Antwerpen, dat door de verkeerspolitie op de hoogte wordt gehouden, moet oordelen wanneer de Liefkenshoektunnel tijdelijk tolvrij wordt. Die beslissing wordt steeds op een aantal parameters gebaseerd.

Het is momenteel voorzien dat dit een aantal keren per jaar gebeurt. In die gevallen moet de

Stevaert

Vlaamse overheid de tol betalen. Er zijn in dit verband regelingen getroffen en concrete bedragen bedongen.

Ik vind dat we deze tol moeten vergoeden. Aangezien in dergelijke situaties veel meer auto's de tunnel gebruiken, mogen we die vergoeding nooit op het aantal auto's baseren. Indien we alle auto's naar de Liefkenshoektunnel omleiden, moet het bedrag per auto met een bepaalde coëfficiënt dalen. Die afspraken zijn reeds gemaakt.

Als ik me niet vergis, is er in een bedrag van ongeveer 40 miljoen frank voorzien om de kosten van het gratis gebruik van de Liefkenshoektunnel te derven. Dit geld is afkomstig van de Vlaamse overheid. Het budget van mijn kabinet heeft hier niets mee te maken.

De voorzitter : De heer Helsen heeft het woord.

De heer Koen Helsen : Ik wil hier enkel pleiten voor duidelijkheid in verband met de gehanteerde parameters. Ik hoop dat de hieraan bestede budgetten nauwlettend in de gaten worden gehouden. Ik heb ergens gelezen dat het om 1.200 voertuigen zou gaan. Een andere bron heeft het echter over 3.500 voertuigen. Ik veronderstel dat de juiste rekening eens moet worden gemaakt. Deze situatie moet alleszins nauwlettend in het oog worden gehouden.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Deze afspraak kost geld. Mijns inziens gaat het hier evenwel om zinvol besteed geld. Het zou niet correct zijn om het aantal auto's met de gangbare prijs te vermenigvuldigen. Aangezien het steeds om een verhoogd aantal voertuigen gaat, moeten we steeds een lagere prijs hanteren. Zowel voor de Vlaamse overheid als voor de NV Liefkenshoektunnel moet het een winst situatie zijn. Het allerbelangrijkste lijkt me echter dat dit systeem al heeft gewerkt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Loones tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het Brusselse taalhoffelijkheidsakkoord

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Loones tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het Brusselse taalhoffelijkheidsakkoord.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, hoewel het taalhoffelijkheidsakkoord niet onder zijn rechtstreekse bevoegdheden valt, heb ik een vraag over de Brusselse bevoegdheden van de minister.

Na een zeer harde discussie is vier jaar geleden een oplossing gevonden voor de problematische toepassing van de taalwetgeving in Brussel voor contractuele ambtenaren. Deze oplossing heeft toen de naam taalhoffelijkheidsakkoord gekregen.

Iedereen heeft toen aanvaard dat de contractuele ambtenaren onder de bepalingen van de taalwetgeving vallen. Deze stelling is toen trouwens door alle commentatoren en door alle specialisten inzake rechtsleer ingenomen.

Er is toen wel besloten om de contractuele ambtenaren een uitstelperiode van twee jaar toe te kennen om de taalproef af te leggen en om het taaltest te behalen. Twee jaar later, bij het begin van de nieuwe legislatuur, is hierover bijna een minicrisis ontstaan. Als oplossing is toen een nieuw uitstel van twee jaar toegekend.

Ondertussen zijn we twee jaar verder. Op het terrein blijkt de situatie niet echt verbeterd te zijn. Nog steeds 30 percent van de benoemingen zou niet volgens de taalwetgeving verlopen, wat dus betekent dat het om eentalige ambtenaren gaat. Er is ook de blijvende weigering van de bevoegde minister, de heer Tomas, om tot vernietiging over te gaan.

Bovendien is er nog een andere juridische moeilijkheid op grond van het arbeidsrecht. Daarin wordt immers gestipuleerd dat een contract van bepaalde duur dat tweemaal verlengd wordt, auto-

Loones

matisch als een contract van onbepaalde duur wordt beschouwd. Dit betekent dus dat het de hoogste tijd wordt voor een definitieve oplossing.

Ik begrijp dat deze oplossing binnen de Brusselse regering gevonden zal moeten worden. Toch vragen we ook aan u, bevoegd voor Brusselse aangelegenheden, ons mee te delen welke mogelijke beïnvloedings- of werkingsmiddelen u voor ogen houdt. Ik denk daarbij zowel aan politieke middelen als aan middelen in het kader van de eigen bevoegdheden van onze regering.

We stellen immers vast dat ook andere regeringen hun bevoegdheden steeds vaker overschrijden om standpunten in te nemen, soms zelfs vrij verregaande standpunten. Dit dient ook een bekommernis te zijn van deze Vlaamse regering en, wat dit dossier betreft, van u in het bijzonder.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het hoeft geen betoog dat het taalhoffelijkheidsakkoord inderdaad de essentie van het samenleven tussen de twee taalgemeenschappen raakt. Het hoeft dus ook geen betoog dat ik een bijzonder groot belang hecht aan de naleving ervan.

De persberichten die in dit verband zijn verschenen, zijn mijns inziens juist. Nog al te vaak worden inbreuken op het taalhoffelijkheidsakkoord ongemoeid gelaten en worden de betreffende benoemingen bijgevolg niet geschorst. Nochtans gaat het hier enkel en alleen om een eenvoudige en correcte toepassing van de taalwetgeving.

U dient wel te begrijpen dat dit een bevoegdheid is van de Brusselse regering en van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Ik meen evenwel begrepen te hebben dat de heer Gatz en mevrouw Grouwels hierover in beide organen vrijdag een interpellatie zullen houden.

Ik wil echter niet doen alsof dit niet belangrijk zou zijn. Integendeel, het is te essentieel in het kader

van de verhoudingen tussen de twee taalgemeenschappen. We zullen dit dan ook aan de orde brengen. De Vlaamse regering zal niet nalaten om over het taalhoffelijkheidsakkoord een standpunt te bepalen naar aanleiding van de ontmoeting die ze op 7 juli 2002 zal hebben met de Brusselse regering. We zullen dit trouwens ook doen in het kader van de algemene bespreking van de naleving van de taalwetgeving.

Als alternatief stelt de Vlaamse regering de tweetaligheid van de ambtenaren voorop, dus in plaats van de tweetaligheid van de diensten. We vinden het ook belangrijk dat de afkeuringsvoogdij over de gemeenten en OCMW's vanwege de Brusselse regering en het Verenigd College plaats zou ruimen voor een goedkeuringsvoogdij, zoals bepaald in het regeerakkoord van deze Vlaamse regering.

Naast deze politieke houding – u moet begrijpen dat ik niet kan straffen – en besprekingen, zal ik ook ondersteuning geven aan de klachten en juridische acties die ondernomen worden tegen deze benoemingen.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Uiteraard zal het Vlaams Parlement met bijzondere belangstelling blijven volgen wat op het vlak van de taalwetgeving – in het algemeen, maar in het bijzonder in Brussel – gebeurt. Deze materie raakt immers de vezels van dit federale land.

Mijnheer de minister, het is inderdaad niet uw bevoegdheid. We verwachten anderzijds dat partijen op alle niveau's hetzelfde zeggen en verdedigen, en daarvan de gevolgen dragen. Zo verwachten we dat ook van de Vlaamse partijen die in de Vlaamse regering en in het parlement vertegenwoordigd zijn. We kijken met veel belangstelling uit naar de houding van die partijen in de Brusselse meerderheid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de subsidiëring van interculturele ervaring in het buitenland voor jongeren

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Keulen tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de subsidiëring van interculturele ervaring in het buitenland voor jongeren.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gisteren waren we met de commissie voor Cultuur op werkbezoek bij Sabam. Een verantwoordelijke heeft uitgelegd waarom er vandaag een zwaardere Sabam-factuur wordt geheven. We hebben daarop gezegd dat het tijdstip slecht gekozen is.

Vandaag is de maatschappelijke context niet positief voor verenigingen. Naast de billijke vergoeding komen er nu nog zwaardere facturen. Politici krijgen die klaagzang vaak te horen. Op die manier worden de verenigingen ontmoedigd. U hebt 150 miljoen frank uitgetrokken om jongeren aan te zetten tot internationale contacten, om dus op reis te gaan.

Mijnheer de minister, als u dan toch middelen te veel hebt, zou u die dan niet beter inzetten voor het verenigingsleven, waarvan de jeugd toch ook een belangrijke factor is ? Het zijn vooral jonge mensen die de wereld intrekken, er zijn zoveel uitwisselingsprogramma's. Mijnheer de minister, wat is de zin van dit alles ? Waar haalt u de centen vandaan om dit te financieren ? Welk programma zal daarvoor eventueel worden aangepast ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (Op de tribune) : Mijnheer de minister, collega's, die 150 miljoen frank wordt besteed aan internationale uitwisselingsprojecten. Een groot deel daarvan gaat naar het jeugdwerk. Dit zijn niet allemaal nieuwe middelen. Op het programma 45.1 van de begroting staat een reglement internationale projecten voor jongeren, dat we eind 2000 hebben opgericht. In 2001 hebben we dat voor een deel tot stand gebracht via solidariteitsacties met organisaties en groepen die buitenlandse jongeren in moeilijke situaties naar hier halen. Tegelijk bieden we ginder stageplaatsen aan.

Een deel van de middelen had nog geen bestemming. In 2000-2001 hebben we een ruiter bekomen waardoor we in 2002 voldoende middelen hebben om naast de jongerenprojecten ook individuele uitwisselingsprojecten mogelijk te maken.

In 2002 heb ik vanuit samenwerkingsontwikkeling voorzien in 600.000 euro om in het zuiden stageplaatsen te creëren die natuurlijk niet strikt individueel zijn. Het gaat over echte stageplaatsen, over uitwisselingen en over mogelijkheden om kennis op te doen in het zuiden, bijvoorbeeld in Zuid-Afrika.

Het internationaal uitwisselingsproject werkt voor een deel met Europese middelen, maar ook de uitwisselingsprojecten binnen het jeugdwerk, de individuele uitwisselingsprojecten en de samenwerkingsontwikkeling maken deel uit van dat internationaal uitwisselingsproject. Al het geld dat voor die zaken is gereserveerd, moet dus worden samengeteld.

Ik wil even citeren uit een motie die de meerderheid in dit parlement goedkeurde op 22 februari 2000, en waarvan de heer Keulen een van de hoofdindieners was. In die motie werd gevraagd erover te waken dat 'het uitgangspunt dat elke jongere van de mogelijkheden van een intercultureel contact moet kunnen genieten, ongeacht zijn sociale afkomst of scholing, ook werkelijk gerealiseerd wordt.' Door een verscheiden aanbod aan mogelijkheden om die internationale contacten te realiseren, zullen we erin slagen om elke jongere die mogelijkheid te bieden. Het is niet de bedoeling om 150 miljoen oude Belgische franken te besteden aan individuele reizen. De individuele reizen zijn slechts een onderdeelje van het totaalpakket aan mogelijkheden die ik zojuist heb opgesomd.

De nieuwe middelen die we de laatste jaren hebben vrijgemaakt, die de heer Keulen mee heeft bepleit en die nu worden opgenomen in het nieuwe decreet op het landelijk jeugdwerk, zijn een extraatje voor het jeugdwerk en het verenigingsleven om die internationale contacten mogelijk te maken. Die middelen zorgen ervoor dat elke jongere een manier kan vinden om naar het buitenland te gaan. De beurzen voor jongeren die het financieel echt moeilijk hebben, kunnen ook worden gebruikt om te kunnen deelnemen aan door het jeugdwerk georganiseerde internationale uitwisselingsprojecten.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de minister, ik ben begonnen met te pleiten voor een gevoel voor maat en verhoudingen. Als ik u echter bezig hoor, is het alsof u de internationale contacten hebt uitgevonden. U hebt op mijn concrete vraag niet geantwoord. Ik vroeg gewoon naar de meerwaarde van het nieuwe initiatief. Er worden veel voorwaarden aan verbonden. Wie zult u bereiken ? Volgens mij zult u er slechts enkele mensen mee bereiken. Is het dan wel nodig voor enkele personen zoveel extra middelen vrij te maken ? U hebt op die vraag niet geantwoord.

Minister Bert Anciaux : Ondanks alle mogelijkheden die er zijn, stel ik vast dat er nog steeds duizenden jongeren zijn die niet de mogelijkheid hebben om internationale ervaring op te doen. Voor die jongeren zijn onze bijkomende projecten bedoeld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het dossier Wezembeek-Oppem

Actuele vraag van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het dossier Wezembeek-Oppem

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Van Hauthem en Van Rompuy tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het dossier Wezembeek-Oppem.

Minister Anciaux zal antwoorden in de plaats van minister Van Grembergen.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we hebben al gezegd dat we deze kwestie zouden blijven opvolgen. We houden woord en ik hoop dat van minister Van Grembergen hetzelfde kan worden gezegd. De minister heeft vorige week in de commissie gezegd dat hij een regeringscommissaris naar Wezembeek-Oppem zou sturen om de onwet-

tig geïnde milieubelasting terug te vorderen. Er is toen geen datum bepaald.

Ik lees vandaag in de krant dat hij zou wachten tot 1 maart. Ik dacht nochtans dat de deadline 15 januari was. Als we de deadlines blijven opschuiven, wordt het verhaal natuurlijk ongeloofwaardig. Tenzij de minister aanwijzingen heeft dat de gemeente alsnog zelf de belasting zou terugstorten. Daardoor zou een commissaris niet nodig zijn.

Een tweede element is de vraag van minister Van Grembergen aan federaal minister Duquesne om de tuchtprocedure in te zetten tegen de burgemeester van Wezembeek-Oppem. Aanvankelijk deed hij dat alleen per brief. Nadien heeft hij het hele dossier opgestuurd naar de minister en dat zelfs tweemaal. Vorige week heeft minister Duquesne in de Kamer kort geantwoord dat hij er niet aan denkt om een tuchtprocedure op te starten. Minister Van Grembergen zei vorige week in de commissie nochtans zeer duidelijk dat hij niet zou dulden dat er in Vlaanderen twee soorten burgemeesters zijn : zij die de regels correct toepassen en zij die op een schabouwelijke manier aan machtsmisbruik doen en de regels aan hun laars lappen, maar die de hand boven het hoofd wordt gehouden omdat ze Franstalig zijn in een van de zes faciliteitengemeenten. Minister Duquesne zal dus niets doen en hij betwiste nogmaals de rechtsgeldigheid van de rondzendbrief-Peeters die met deze zaak niets te maken heeft. Op basis daarvan zal hij de tuchtprocedure niet opstarten.

Mijnheer de minister, wat zult u nu verder ondernemen ? In de commissie vertelt u dat dit niet kan en dat een burgemeester zich niet om het even wat kan permitteren. We stellen ons de vraag wat er nog moet volgen alvorens de tuchtprocedure wordt opgestart. Ofwel blijft het bij de verklaring dat dit niet uw bevoegdheid is, ofwel maakt u er een punt van en plaatst u dit op de agenda van het Overlegcomité.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil dezelfde vraag stellen als de heer Van Hauthem. Voor premier Verhofstadt breken tijden van beslissen aan. Ik lees in Le Soir : 'C'est l'heure de la décision'. Er is het ABX-dossier, er worden kerncentrales gesloten en het luchtvaartdossier wordt opgevolgd. Er wordt volop getrancheerd. CD&V zal drie vragen stellen : een over de tijds kredieten, een

Van Rompuy

over de zorgverzekering en een over het dossier van Wezembeek-Oppem.

Ik wil dezelfde vraag stellen als ik in de commissie al deed. We hebben vorige week in de krant gelezen dat er een waarschuwingsbrief is verstuurd aan het schepencollege van Wezembeek-Oppem. Voor 28 februari moeten ze aan de gemeenteontvanger de opdracht geven om de gemeentebelasting terug te storten. Minister Van Grembergen heeft vorige week aan de FET en de Gazet van Antwerpen verklaard dat indien dit niet gebeurt, hij in de eerste week van maart twee commissarissen zal sturen : een om het schepencollege en een om de gemeenteontvanger te vervangen. Op die manier zou de onwettig geïnde gemeentebelasting worden teruggestort. Zal de Vlaamse regering dat plan uitvoeren ? We weten dat er enorme druk zal zijn van de federale regering om het niet doen.

We hebben deze week in het tijdskredietendossier al gezien wat die druk kan betekenen. We zijn opnieuw in het consumptiefederalisme terechtgekomen. Onze bevoegdheden worden federaal gefinancierd en de Walen zullen er via het wafelijzerprincipe ook van kunnen genieten.

We hebben deze week ook gediscussieerd over het spoorwegdossier. Mijnheer de minister, ook uw partij heeft groen licht gegeven, terwijl partijvoorzitter Van de Castele vond dat het hele dossier opnieuw ter tafel moest komen. Wat is het Spirit-gehalte van u en van minister Van Grembergen ? Zal de Vlaamse regering de twee commissarissen naar Wezembeek-Oppem sturen om orde op zaken te stellen ?

Minister Duquesne heeft vorige week in de Kamer gezegd dat hij het dossier had ontvangen op 5 februari. Los van de circulaire-Peeters is de toestand onwettelijk. Zal minister Duquesne hiertegen optreden ? Hij is daarvoor bevoegd. Indien eender welke burgemeester een onwettelijke handeling stelt, dan moet de minister van Binnenlandse Zaken optreden.

Zal de Vlaamse regering procedures instellen om minister Duquesne in gebreke te stellen ? We zullen nagaan of de commissarissen volgende week naar Wezembeek-Oppem zijn gegaan en we zullen in de gaten houden hoe de zaak evolueert.

Mijnheer Vermeiren, het kan niet dat we in het Vlaams Parlement de spierballen laten rollen, terwijl de VLD tegelijkertijd minister Duquesne in

het federaal parlement steunt. Hij treedt niet op tegen burgemeester van Hoobrouck en het schepencollege van Wezembeek-Oppem. Hij zegt dat hij geen enkele onwettelijkheid heeft vastgesteld, terwijl dat pertinent onwaar is. Minister Van Grembergen heeft dat trouwens in niet mis te verstane bewoordingen gezegd.

Mijnheer de minister, stuurt u volgende week de twee commissarissen naar Wezembeek-Oppem ? Neemt de Vlaamse regering stappen om burgemeester van Hoobrouck een sanctie op te leggen ? We zullen in dat verband in het Vlaams Parlement initiatieven nemen.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik zal antwoorden in naam van minister Van Grembergen en van de Vlaamse regering. We hebben vernomen dat de federale minister van Binnenlandse Zaken in de Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft geantwoord dat hij geen reden zag om tuchtrechtelijk op te treden tegen de burgemeester van Wezembeek-Oppem naar aanleiding van diens optreden in het dossier van de onwettig geïnde milieubelasting.

Minister Van Grembergen is niet van plan om deze zaak op de agenda van het Overlegcomité te plaatsen. Hij heeft alle wettelijke stappen gezet. Hij heeft het volledige dossier overgemaakt aan minister Duquesne met de vraag een tuchtmaatregel te treffen tegen de burgemeester. Verder kan hij binnen de logica van de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de gewesten niet gaan.

Het opleggen van tuchtmaatregelen is een autonome bevoegdheid van de federale minister van Binnenlandse Zaken. Dit blijft zo tot 31 december 2006. Vlaanderen kan zich niet inmengen in de autonome bevoegdheid van de federale overheid – we zouden trouwens ook niet aanvaarden dat het omgekeerde zou gebeuren.

Mijnheer de voorzitter, de problematiek van de milieubelasting is bij herhaling aan bod gekomen in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden. Minister Van Grembergen heeft in alle openheid de standpunten die hij en de Vlaamse regering hebben ingenomen, toegelicht. Wij herhalen dat we in goed overleg met de gouverneur van Vlaams-Brabant op het gepaste ogenblik de nodige maatregelen hebben genomen en verder zullen nemen om de wet correct te laten naleven, ook in de gemeente Wezembeek-Oppem. We willen hierover geen enkele onduidelijkheid laten bestaan.

Anciaux

Nadat de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant een tweede waarschuwing had gestuurd naar de gemeenteontvanger, heeft die laatste een procedure in kortgeding ingeleid. In het kader van die procedure heeft de Vlaamse regering ermee ingestemd geen commissaris te sturen zolang de ontvanger geen bevelschrift heeft gekregen om de huisvuilbelasting terug te betalen.

Minister Van Grembergen meent dat niet zozeer de ontvanger, maar in de eerste plaats het gemeentebestuur verantwoordelijk is voor de inbreuk op de wetgeving. Hij heeft de gouverneur gevraagd het college een tweede waarschuwing te sturen. Op 19 februari werd het gemeentebestuur inderdaad aangemaand de ontvanger een mandaat te geven om de ten onrechte geïnde belastingen terug te betalen. Het heeft daarvoor tot vandaag de tijd. Dit biedt een antwoord op de verzuchtingen van de ontvanger tijdens het kortgeding. Ten laatste morgen moet er een schriftelijke bevestiging van het college zijn. Als die er niet komt, zal de gouverneur twee bijzondere commissarissen sturen. Een zal in de plaats treden van het college om het mandaat waarvan sprake is af te leveren, en de ander zal in plaats van de ontvanger overgaan tot de effectieve terugbetaling. We zullen niet aarzelen de wetgeving te doen naleven.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Als ik het goed begriep, hebben we het dus over drie waarschuwingen. De gouverneur heeft er al twee gestuurd. De laatste vervaldatum was 15 januari 2002, de dag waarop ik minister Van Grembergen heb geïnterpelleerd over deze zaak. Hij zei toen commissarissen te zullen sturen na een gesprek van de laatste kans. Blijkbaar werd opnieuw een nieuwe termijn toegestaan. Ik ben benieuwd of die nogmaals zal worden verlengd.

De hoofdverantwoordelijke is vanzelfsprekend de burgemeester, niet de ontvanger. Daar zijn we het allemaal over eens. Het ontgoochelt me dat minister Van Grembergen deze kwestie niet wil aankaarten in het Overlegcomité. Vorige week in de commissie stelde hij nog dat er zeker zou worden opgetreden, want de regels mochten niet ongestraft worden overtreden. Waarom wordt deze aangelegenheid dan niet besproken in het Overlegcomité? Niets staat de minister in de weg om dat te doen. Om de een of andere reden weigert hij het echter.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Minister Anciaux, ik dank u voor uw antwoord. Het verheugt me dat de Vlaamse regering bevestigt commissarissen te zullen sturen als het college niets onderneemt om de belastingen in kwestie terug te betalen. Ik neem aan dat dit dan volgende week zou gebeuren.

Minister Duquesne wenst geen tuchtsancties op te leggen. De Vlaamse regering beweert dat het Overlegcomité daar niets aan kan doen. De heer Vermeiren is Vlaanderen erg gunstig gezind. Roep de VLD-Kamerfractie, met inbegrip van de heer Coveliers, tot de orde, en laat die fractie minister Duquesne interpellieren. Minister Duquesne moet de wet toepassen, want tuchtsancties dringen zich op. We zullen in het Vlaams Parlement onderzoeken welke stappen wij moeten zetten. We rekenen daarvoor onder meer op de medewerking van de heer Van Vaerenbergh.

Alleszins ben ik verheugd dat nu wordt bevestigd wat de minister vorige week tegen twee kranten heeft gezegd : volgende week worden twee commissarissen naar Wezembeek-Oppem gestuurd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het akkoord met de federale regering betreffende de aanmoedigingspremies voor tijdskrediet

Actuele vraag van mevrouw Ann De Martelaer tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de besteding van de vrijgekomen middelen na de gedeeltelijke overheveling van de aanmoedigingspremies voor tijdskrediet naar het federale niveau

Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het akkoord met de federale regering betreffende de aanmoedigingspremies voor tijdskrediet

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Dillen en van de heer Laurys tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het akkoord

Voorzitter

met de federale regering betreffende de aanmoedigingspremies voor tijdskrediet en van mevrouw De Martelaer tot minister Landuyt, over de besteding van de vrijgekomen middelen na de gedeeltelijke overheveling van de aanmoedigingspremies voor tijdskrediet naar het federale niveau.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de kogel is door de kerk. Er is een oplossing voor het dossier van het tijdskrediet, nadat de Waalse regering hierover een belangenconflict had ingeroepen.

We weten allemaal dat dit initiatief is geïnspireerd door de Waalse socialistische vakbond, en dat het werd georkestreerd vanop het kabinet van de federale minister van Tewerkstelling. Misschien is dat wel bij haar thuis gebeurd, want het is genoegzaam bekend dat haar echtgenoot de architect is van het zoveelste rondje Vlamingen pesten. De Vlaamse werknemers werden door het veto rechtstreeks en onmiddellijk getroffen.

We weten dat de Franstaligen niet willen en niet wensen dat wij een Vlaams sociaal beleid voeren. Wat niet kan worden gegeven aan de Franstaligen, mogen de Vlamingen ook niet krijgen. De minister zal zich herinneren dat ik hem vorige week tijdens de commissiebesprekingen, naar aanleiding van mijn vraag om uitleg, heb gewaarschuwd voor de verborgen agenda van de Franstaligen. Het was zeer duidelijk de bedoeling van de Franstaligen om dit dossier op de agenda van de federale regering te plaatsen om op die manier federale middelen los te weken. De minister zei dat dit niet waar was. De vertegenwoordigers van de N-VA namen zelfs formeel afstand van mijn woorden.

We stelden echter vast dat amper een uur na de afhandeling van de discussie in de commissie de Franstaligen hun slag hebben thuisgehaald. Dat gebeurde exact zoals was voorspeld. We weten allemaal dat een aantal premies met federale middelen zullen worden betaald. Anders gezegd : voor de zoveelste keer wordt de communautaire vrede afgekocht met federale gelden. We weten verder dat een groot gedeelte daarvan uit Vlaanderen komt. De minister is mee verantwoordelijk voor de zoveelste geldstroom van Vlaanderen naar Wallonië. Het zal trouwens niet het laatste dossier zijn waarin dat kan gebeuren : ondanks de ronkende verklaringen van minister-president Dewael komt bin-

nenkort het dossier van de zorgverzekering op tafel.

De minister wist dat hij een ijzersterke uitgangspositie in dit dossier had. In januari heeft hij uitdrukkelijk gezegd dat hij niet zou zwichten voor Waalse druk. Ik heb zijn tekst hier voor me liggen. Toch is dat gebeurd. Ik vraag me bijgevolg af welk standpunt hij vorige week tijdens het overleg heeft ingenomen. Waarom heeft hij voor de zoveelste keer toegegeven aan het consumptiefederalisme van de Walen ? Waarom heeft hij toegestaan dat een gedeelte van de premies, die volledig tot de Vlaamse bevoegdheden behoren, op federaal niveau worden behandeld ?

De voorzitter : Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, vooraf wil ik zeggen dat de aard van mijn vraag verschilt van die van de vorige spreekster.

De overheveling van een aantal premies naar het federale niveau heeft ervoor gezorgd dat we bijkomende financiële ruimte krijgen. Ik heb ook in de pers gelezen dat de minister in juni zal evalueren wat er met de ruimte dient te gebeuren. Hij krijgt hier een ontzettend grote kans aangeboden. De bedoeling van deze premies is de combinatie arbeid en gezin beter mogelijk te maken. Hij krijgt de kans om de maatregelen te nemen die deze combinatie goed onderbouwt.

Ongeveer 15 percent van de gezinnen is een eenoudergezin. Heel wat vrouwen, maar nu ook mannen, moeten arbeid met gezinszorg combineren. Ingevolge vorige regelingen kregen deze personen een extra premie van 1.500 frank. Het zou goed zijn deze tussenkomsten te verhogen, want vooral de eenoudergezinnen hebben het financieel vaak moeilijk. Vijftigplussers die gebruik maken van het gewone krediet, krijgen nu een hogere premie dan vijftigplussers die krediet opnemen om zorg te verstrekken. Dat is ook een discrepantie. Oorspronkelijk werd gesproken van een basisbedrag van 7.500 frank. Dit is teruggebracht tot 6.000 frank. De mogelijkheid is er nu om dat bedrag opnieuw tot 7.500 frank op te trekken. Dat zijn de financiële maatregelen. Voor vele mensen is het nog altijd moeilijk om te overzien waar men recht op heeft. Niet alle sectoren hebben sectorale CAO's afgesloten. Sommige werknemers komen niet in aanmerking voor bepaalde kredieten. Het zou goed zijn als elke

De Martelaer

werknemer in Vlaanderen eenzelfde recht op zorgkredieten heeft.

Bent u van plan van deze kans te gebruiken om dit systeem van zorgkredieten te versterken ?

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, vorige week donderdag is tijdens de interministeriële conferentie over werkgelegenheid een akkoord totstandgekomen over de Vlaamse aanmoedigingspremies en het tijdskrediet. Dat moet vrij snel zijn verlopen. Om 16.30 uur zaten we nog samen in de commissie voor Werkgelegenheid en bij het naar huis rijden hoorde ik al dat er een akkoord was. Ik veronderstel dat de minister-president zeer goed werk heeft geleverd. We weten grotere deels wat er is afgesproken.

De Vlaamse aanmoedigingspremie verdwijnt voor de eenvijfde loopbaanvermindering en de landingsbanen. Daartegenover staat dat het federale tijdskrediet wordt opgetrokken met 50 euro. De toeslag voor alleenstaanden en eenoudergezinnen, 37 euro, is blijkbaar verdwenen, want nergens nog vermeld. Het is een voorbeeld van wafelijzerpolitiek. Vlaanderen krijgt iets, Wallonië protesteert, trekt naar het federale niveau en de federale regering betaalt. Wij zouden dit aanvaarden, als het een enkele keer zou gebeuren, maar als men het akkoord goed leest, blijkt dat ook in de toekomst dergelijke initiatieven niet meer mogelijk zijn.

Naast de premie zelf en de betaling door het federale niveau, werden op 21 januari nog twee afspraken gemaakt. Ten eerste is er de aanmeldingsplicht. Telkens een overeenkomst wordt gemaakt die een supplement toekent, bovenop de vergoedingen die federaal waren toegekend, wordt deze niet langer bij de gewestminister aangemeld of geregistreerd, maar bij de dienst collectieve arbeidsbetrekkingen van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid. Het federale niveau zal deze akkoorden dus opvolgen en controleren. Er is dus een procedure afgesproken. Telkens Vlaanderen in een CAO bijkomende voordelen wil toekennen – bovenop de federale – zal er voorafgaandelijk in de interministeriële conferentie overleg moeten gebeuren. Als Vlaanderen in de toekomst nog een bijkomend voordeel wil toekennen zal in feite voorafgaandelijk de toestemming van de Waalse overheid nodig zijn. Dat is een stap terugzetten, een 'herfederalise-

ren'. Het gaat niet om betwiste materies, maar wel degelijk om Vlaamse materies.

De minister heeft inzake CAO's al anderhalf jaar een ontwerp van decreet bij de Raad van State liggen. Het gaat om één enkel artikel. Zoveel werk is daar niet aan. Ik vrees dat het hele systeem is gehypothekeerd. Denkt de minister niet dat vanaf nu, telkens een collectieve arbeidsovereenkomst de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering impliceert of er Vlaamse middelen tegenover staan, er vooraf de toelating van Wallonië moet worden gevraagd, dit conform de toepassing van het akkoord ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, laat me toe even de situatie schematisch te duiden. Van Vlaamse zijde hadden we voorzien in bijkomende premies, bovenop situaties inzake arbeidsduurverkortingen die federaal waren geregeld. We hadden voorzien in specifieke aanmoedelingen inzake zorg en opleiding en in het kader van onze werkgelegenheidspolitiek. Bij dit laatste gaat het over landingsbanen en het minder laten werken om anderen te laten werken. Dat was de situatie.

De Waalse regering stelde daarop in haar belangen te zijn geschaad, daar er zo een onevenwicht zou ontstaan. Maar wellicht belangrijker was haar onderliggende juridische opmerking dat wat we hadden gedaan behoorde tot de federale bevoegdheid. Ze stelde dat we zo de arbeidstijd regelden en een systeem van collectief overleg installeerden en dat dit niet tot onze bevoegdheid behoorde. Ons antwoord daarop luidde dat men inzake de loopbaanvermindering met een vijfde en de landingsbanen de zaken op twee manieren kon bekijken. Men kon het droogweg bekijken als een regeling inzake arbeidsduur, maar men kon het net zo goed bekijken als een element van werkgelegenheidspolitiek, met dat verschil ten opzichte van het verleden dat de wedertewerkstellingsverplichting niet meer in het decreet of het besluit stond. Dat gebeurde vanuit een andere ideologische invalshoek, namelijk de stelling dat dit via de arbeidsmarkt effect zou hebben. Dat is ten stelligste onze overtuiging.

Door het overleg dat we hebben gehad is er nu voor gekozen de loopbaanvermindering en de landingsbanen te regelen via de federale bevoegdheid van arbeidstijdregeling. De rest – zorg en opleiding – zal worden geregeld via de invalshoek van de gewest- en gemeenschapsmateries. Dit is de juridische situatie van het akkoord.

Landuyt

Bijkomend is dus niet bepaald dat er een aanmeldingsplicht zou zijn wanneer een van de federale entiteiten een maatregel neemt die dreigt te raken aan de bevoegdheden van een andere entiteit, maar wel dat er een contact zou zijn, waarin eigenlijk wettelijk is voorzien via de interministeriële conferentie over werkgelegenheid. Meer dan dat is daar dus niet geregeld.

Wel wordt benadrukt dat de Vlaamse aanmoedigingspremies een systeem vormen dat zich ent op de federale CAO's. Voor het eerst wordt in België tussen de verschillende entiteiten gesproken over 'federale CAO's'. Deze term heeft maar zin in de mate dat er ook regionale CAO's zijn. Over die regionale CAO's, dus over het ontwerp van decreet inzake Vlaamse CAO's, is met geen woord gerept in de tekst. In het overleg is duidelijk gesteld dat dit een andere materie is en dat we daar gewoon de procedures verder volgen. Het is tegenwoordig dag na dag uitkijken naar het advies van de Raad van State.

Het uitgangspunt van de Vlaamse regering in heel dit debat is dat we ervoor moesten zorgen dat de mensen geen frank zouden verliezen : wat wij aan premies voor ogen hadden, moest bij de mensen blijven. Ten behoeve van de eerste vraagsteller herhaal ik : datgene waarin wij hadden voorzien was niet bestemd voor de Vlamingen, wel voor de werknemers in Vlaanderen. Het resultaat is nu dat we voor bepaalde aspecten een betere regeling hebben voor de werknemers in België, ongeacht hun taal of enig ander criterium dan ook dan het werknemer-zijn in België. Onze premies zijn een regeling voor werknemers in Vlaanderen, dus ook voor Walen. Dat wou ik nog even benadrukken.

Hoe zit het dan met het saldo ? We bereiken nu een ruimere marge. Wat via arbeidstijdregeling is geregeld, moeten wij in ieder geval niet meer via werkgelegenheidspolitiek betalen. Dit saldo wordt dus uiteraard – want dat was de basisoptie – ook meegenomen naar het overleg met onze sociale partners. We hebben gezegd dat we in juni een evaluatie zullen hebben. Wat mij betreft, behoort dit tot dit budget en laat dit ons toe na te gaan waar we kunnen bijsturen, wat altijd de basisafpraak was. We hebben een richtinggevend budget. In juni zien we waar we staan, zodat we weten waar we moeten bijsturen en waar we eventueel bijkomende akkoorden kunnen maken. Uiteraard sta ik zeer open voor bijkomende akkoorden als dat in het voordeel van de mensen is.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de minister, ik betreur bijzonder dat ik moet vaststellen dat u uw stoere woorden van januari vandaag totaal afzwakt. Dit dossier is het zoveelste bewijs van een werkelijke minachting vanuit de Franstalige kant voor de beperkte autonomie van Vlaanderen. Wanneer wij hier in Vlaanderen met eigen gelden een initiatief nemen, wordt dit onmiddellijk beschouwd als een schending van de federale loyauteit. Wanneer wij echter in Vlaanderen al jaren aan een stuk moeten aanvaarden dat er jaarlijks miljarden van Vlaanderen naar Wallonië worden getransfereerd, dan is dat geen inperking van de federale loyauteit. Deze miljardenstroom wordt vandaag ook weer versterkt, en dat zal morgen ongetwijfeld opnieuw gebeuren in het dossier van de zorgverzekering.

Mijnheer de minister, deze wijze van handelen heeft natuurlijk één groot voordeel. Ze wekt in Vlaanderen steeds meer wrevel. Als voorstander van een onafhankelijk Vlaanderen zie ik hierin dus één positieve noot. Hoe meer boycotacties er zijn van de Walen tegen de Vlamingen, hoe sneller we hier in Vlaanderen onafhankelijk zullen zijn.

De voorzitter : Mijnheer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de minister, ik kan nog aanvaarden dat men voor de concrete problematiek van de tijdscredietaanmoedigingspremie hoe dan ook een oplossing heeft gezocht. Wat ik echter absoluut niet kan aanvaarden, is dat men zich voor de toekomst heeft laten binden. Er staat immers wel degelijk vermeld dat u in de toekomst vooraf met Wallonië de zaken zult moeten bespreken vooraleer u nog bijkomende voordelen zult kunnen toekennen aan tewerkgestelden in Vlaanderen.

Dat ik dit wel degelijk goed interpreteer, lees ik in een artikel in *Le Soir*. Daarin zegt iemand uit de omgeving van minister Onkelinx dat ze een fameuze overwinning hebben behaald nadat ze het akkoord van minister-president Dewael hebben losgepeuterd. Als zij dat zo interpreteren, denk ik dat dat voldoende is om te concluderen dat we hier een stap achteruit hebben gezet in de staatshervorming.

De voorzitter : Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Mijnheer de minister, het accent van mijn vraagstelling lag ietwat anders. Ik wil benadrukken dat er oorspronkelijk

De Martelaar

middelen in de begroting waren vastgelegd die moesten dienen voor de combinatie arbeid en gezin. Bij de evaluatie moet u er zeker voor zorgen dat die middelen daar ook blijven.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, ik wil toch nog een opmerking maken in verband met de interpretatie van het akkoord. Het is uiteraard evident dat mijn interpretatiebron niet *Le Soir* is. Ik lees *Le Soir* natuurlijk wel, maar ik gebruik die krant niet om mijn akkoorden te interpreteren. De bedoeling van deze passage is als volgt. In het kader van het Witte Woede-overleg hebben we vooraf een en ander aan elkaar gesignaleerd over de wijze waarop we in bijkomende premies zouden voorzien. Hier hebben we de onbeleefdheid gehad om dat niet te doen. Ik heb er dus geen probleem mee om beleefdheidshalve elkaar sneller op de hoogte te houden van wat we doen. Dat is een vorm van goed nabuurschap. Meer hoeft u daar niet achter te zoeken. Ik wil u aanraden om, zeker voor communautaire zaken, *Le Soir* niet als interpretatiebron te gebruiken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de vraag van de andere deelstaatregeringen om federale middelen voor de zorgverzekering

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Becq tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de vraag van de andere deelstaatregeringen om federale middelen voor de zorgverzekering.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, gisteren gingen de Franse en de Duitse gemeenschappen in het offensief tegen onze Vlaamse zorgverzekering. Ze hadden al geprobeerd een juridische aanval te doen op onze zorgverzekering, maar dat is niet gelukt omdat dankzij de vorige coalitie een goede en juridisch steekhoudende zorgverzekering werd uitgebouwd.

Nu is er dus een politiek offensief om, als die Vlaamse zorgverzekering niet onderuit kan worden gehaald, voldoende financiën te verwerven voor een Waalse zorgverzekering.

U vindt het wellicht een storm in een glas water, want de federale en de Vlaamse regering hebben het standpunt ingenomen dat dit niet kon – wat te oordelen naar het verhaal over het tijdskrediet ook nodig was – en hebben het Vlaamse blazoen opgepoetst. We konden vandaag lezen in de Waalse pers dat de stand nu 1-1 is, terwijl het na de kwestie van het tijdskrediet nog 1-0 was voor Wallonië.

De storm is echter niet gaan liggen. In Wallonië zal het initiatief nog worden verdergezet. Er komt een interministeriële conferentie. Er blijft in elk geval een voedingsbodempot voor, zolang er geen zekerheid is over de financiering. Er wordt immers voortdurend gekibbeld tussen de VLD enerzijds, en de spa en Agalev anderzijds. De VLD vindt dat er bovenop de 10 euro een systeem van inkomensgebonden bijdragen moet komen, terwijl de anderen van mening zijn dat er 1 of zelfs 2 zorgcentiemmen moeten worden geïnd. Dat alles moet camoufleren dat het eigenlijk veel eenvoudiger had gekund. Deze regering geeft met de ene hand, bijvoorbeeld met de afschaffing van het kijk- en luistergeld, en zoekt intussen naar formules om met de andere hand te kunnen nemen.

Het wordt allemaal wel verschoven naar 2003, maar ook voor dit jaar zitten we nog met een acuut tekort van minstens 600 miljoen frank doordat de berekeningen niet erg realistisch zijn gemaakt. Er zijn meer aanvragen, die bovendien over andere zorgen gaan dan verwacht. Er werd niet goed ingeschat dat in de thuiszorg zowel een mantelzorgpremie wordt gevraagd als professionele zorg. Bijgevolg maakt iedereen zich ongerust over de betaalbaarheid, ook degenen die betaald hebben.

Mevrouw de minister, kunt u de betaalbaarheid ook nu al garanderen? Hoopt u niet stilletjes in uw hart dat er toch nog een oplossing van de federale overheid komt? Misschien bent u dit Waals initiatief toch niet helemaal ongenegen.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de laatste uitspraak van mevrouw Becq beschouw ik als een CD&V-kronkel. Zelf had ik het niet zo ver gezocht. De voorbije jaren is duidelijk gebleken dat het Vlaams Parlement eensgezind achter de Vlaamse zorgverzekering staat. In de andere gemeenschappen, en ook

Vogels

bij de federale overheid, is men niet altijd zo gelukkig met het feit dat we hebben gerealiseerd waar iedereen al lang over praat.

Dit nieuwe initiatief heeft misschien te maken met het feit dat de laatste juridische mogelijkheid die door de Franstalige ministers uit de Brusselse regering was ingeleid bij het Arbitragehof, als niet van toepassing – non bis in idem – is geklasseerd. De voorzitters van de Franstalige en Waalse regeringen hebben echter geen nieuwe aanval op de Vlaamse zorgverzekering ingezet. Gisteren is op de interministeriële conferentie uitdrukkelijk gezegd dat ze als een volwaardige gemeenschapsbevoegdheid wordt aanvaard.

Wel is er een brief geschreven naar de premier met de vraag iets te ondernemen om de kosten van de vergrijzing verder te kunnen dragen. Er werd gevraagd dat te agenderen voor de interministeriële conferentie Ouderenzorg. Die bestaat reeds, en gaat onder andere over de financiering van de ouderenzorg in relatie tot het Riziv, de RVT-conventies, enzovoort. Daarover wordt dus probleemloos verder overleg gepleegd.

Als de federale regering extra middelen ter beschikking stelt, dan zullen wij daar actief aan meewerken, voor zover niet aan onze bevoegdheden wordt geraakt. Ik heb overigens begrepen dat ook de federale regering geen verborgen ezeltje heeft dat geld schijft. De eerste minister heeft gisteren in niet mis te verstane bewoordingen duidelijk gemaakt dat de gemeenschappen geen bijkomend geld van de federale overheid moeten verwachten om hun ouderenzorg betaalbaar te maken. We zullen er met andere woorden zelf voor moeten zorgen. Vlaanderen is er alleszins klaar voor. We hebben van dit parlement de mogelijkheid gekregen om tot het einde van dit jaar te werken met lineaire bijdragen. In 2003 zullen we moeten werken met inkomensgerelateerde bijdragen. Uit de verklaringen van de minister-president gisteren bleek duidelijk dat hierover geen misverstanden bestaan in de Vlaamse regering. We zullen ons binnenkort moeten beraden over de beste manier voor het innen van die inkomensgerelateerde bijdragen, die nodig zijn om onze Vlaamse zorgverzekering verder te kunnen uitbouwen en betaalbaar te houden.

U zegt dat de inschattingen verkeerd werden berekend. Op basis van de voorbereidende werkzaamheden in dit parlement werkte men met cijfers die slechts de helft bedroegen van hetgeen wij hadden vooropgesteld. Wij hadden reeds het dubbele inge-

calculeerd van de cijfers die werden gebruikt tijdens de voorbereidende werkzaamheden. Wij maakten onze prognoses op basis van een studie van professor Breda, een studie die blijkbaar werd onderschat. Het is dan ook erg moeilijk om zwaar-zorgbehoevendheid in Vlaanderen als dusdanig in kaart te brengen vooraleer men mensen oproept om zich te laten registreren voor een uitkering.

Het gaat hier met andere woorden allicht om een storm in een glas water. We gaan verder met de Vlaamse zorgverzekering, en dat is een succesverhaal, tot spijt van wie het benijdt.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Ik denk dat het succesverhaal begon in de vorige legislatuur, mevrouw de minister. U bent hier niet alleen verantwoordelijk voor, integendeel. De vraag blijft echter of er wel een garantie is dat die 600 miljoen frank er dit jaar zal zijn. We vragen ons vooral af hoe u die bijkomende inkomsten zult innen. In de voorbije periode hebben we namelijk regelmatig moeten vaststellen dat er heel veel werd teruggegeven, maar in de volgende periode zult u van de mensen het geld moeten terugvragen waarvan u beweerde dat ze het hebben gekregen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de kennis van meisjes inzake contraceptie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Roegiers tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de kennis van meisjes inzake contraceptie.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers (*Op de tribune*) : Mevrouw de minister, collega's, vorige week raakten de resultaten bekend van een onderzoek bij meisjes van vijftien tot negentien jaar over hun kennis aangaande contraceptie. U zag die cijfers waarschijnlijk ook, mevrouw de minister, en u zult het met mij eens zijn dat ze soms de wenkbrauwen doen fronsen. Zo is 8 percent van de ondervraagde meisjes ervan overtuigd dat douchen na het vrijen voldoende is om niet zwanger te worden. Twaalf percent is

Roegiers

ervan overtuigd dat ze niet zwanger kunnen worden als het de eerste keer is dat ze met een jongen naar bed gaan. Acht percent van de meisjes is ervan overtuigd dat de pil voldoende garanties biedt om geen aids te krijgen.

Vorig jaar lanceerde u een succesrijke campagne over veilig genieten. Ik vrees dat het effect van die campagne ondertussen is uitgewerkt. Daarom zou ik willen weten welke conclusies u trekt uit dit onderzoek. Bent u eventueel bereid om, bijvoorbeeld met minister Anciaux en minister Vanderpoorten, samen na te gaan hoe men gestructureerd en geïntegreerd aan die sensibilisatie kan werken, ook via het onderwijs en het jeugdwerk ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Roegiers, het aantal studies dat van ver of dichtbij te maken heeft met seksualiteit is blijkbaar onuitputtelijk. Bijna elke dag valt hierover wel iets te lezen in de krant. Ik vind dat allemaal heel boeiend, maar af en toe stel ik me toch vragen bij de realiteitswaarde van die studies.

Ik geef toe dat er vanaf 2000 wel een bepaalde tendens is die in verschillende cijfers wordt bevestigd. Zo neemt het aantal abortussen bij jonge tienermeisjes toe. Dat is een indicatie van het feit dat meisjes ongewenst zwanger worden en dus onvoldoende kennis hebben over voorbehoedsmiddelen.

We moeten het toenemende aantal tienerzwangerschappen wel relativeren. De meeste betrokken meisjes zijn zeventien tot twintig jaar oud. Dit zijn geen echte tieners meer. Bovendien is dit in bepaalde culturen een normale leeftijd om moeder te worden. Het genuanceerd bekijken van de cijfers lost de bestaande problemen evenwel niet op. Hoewel we nu en dan een campagne op poten moeten zetten, moeten we eveneens structureel te werk gaan.

Naar aanleiding van het eerste rapport dat tijdens deze legislatuur over de stijging van het aantal abortussen bij kindermisjes is verschenen, heeft de interministeriële conferentie Gezondheid een werkgroep opgericht. In die werkgroep hebben alle bevoegde ministers van het land een actieprogramma uitgewerkt.

In december 2001 zijn de resultaten van dit overleg bekendgemaakt en op de interministeriële conferentie besproken. Bovendien zijn alle bevoegde mi-

nisters aangespoord om op hun eigen terrein de nodige maatregelen te treffen.

Wat het Vlaamse bevoegdheidsniveau betreft, heeft de heer Roegiers terecht verwezen naar het belang van een samenwerking met de ministers van Jeugd en van Onderwijs. Deze samenwerking wordt momenteel opgestart. Zo behandelen de cursussen leefsleutels en contactsleutels in het secundair onderwijs de sociale vaardigheden die een essentiële basis vormen voor een goede seksuele en relationele vorming.

Binnen mijn eigen bevoegdheden heb ik de middelen van Sensoa en van het CGSO verhoogd. Het is de bedoeling dat deze organisaties fuseren tot een groot centrum dat zich met seksualiteit bezighoudt. Dit centrum zal het mogelijk maken om in Vlaanderen een meer gericht beleid ten aanzien van voorbehoedsmiddelen te voeren. Aangezien elke nieuwe generatie jongeren telkens weer nood heeft aan punctuele en gerichte informatie, vraagt dit een permanent volgehouden inzet.

Wat voorbehoedsmiddelen betreft, hebben we in het verleden een duidelijk tweesporenbeleid gevoerd. Het gaat hier zowel om het gebruik van betrouwbare anticonceptiemiddelen als om het gebruik van condoms om de verspreiding van SOA's te voorkomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996

– 968 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

De algemene bespreking is geopend.

Voorzitter

De heer Lauwers, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Kindermans heeft het woord.

De heer Gerald Kindermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, het voorliggende ontwerp van decreet betreft de loskoppeling van de regularisatieprocedure en de procedure om een vergelijk te bekomen.

Gezien de bepalingen van het decreet van 1999, dat sinds 1 mei 2000 van kracht is, is het vergelijk een noodzakelijke voorwaarde om een regularisatie te bekomen. In 2001 heeft het Vlaams Parlement aan zonevreemde woningen bepaalde basisrechten verbonden. Het Vlaams Parlement heeft tegelijkertijd een door mijn fractie ondersteund voorstel goedgekeurd dat de regularisatie van zonevreemde woningen gedurende een termijn van één jaar mogelijk maakt. Die termijn loopt nog tot 12 augustus 2002.

Achteraf is duidelijk geworden dat een vergelijk enkel mogelijk is voor vergunbare woningen die niet zonevreemd zijn. We hebben met andere woorden collectief een zinloze en nutteloze regeling in het leven geroepen.

Deze koppeling veroorzaakt een administratieve blokkering van de dossiers. Omwille van deze hapering stapelen de dossiers zich momenteel op bij de administratie Ruimtelijke Ordening. Dit voorstel was dus broodnodig. We wachten er al op sinds augustus. Het heeft lang bij de Raad van State gelegen, maar vandaag zijn we eindelijk bij onderhavige tekst aanbeland.

We stellen vast dat op het terrein ontzettend veel problemen blijven bestaan. We zijn in een situatie terechtgekomen waarbij we aan de mensen vragen zichzelf bij het gerecht aan te geven wanneer ze ooit in het verleden – dat kan zelfs tien of twintig jaar geleden zijn – een bouwovertreiding hebben begaan.

Immers, wanneer men een regularisatieprocedure op gang brengt en daartoe eerst de vergelijkprocedure moet inzetten bij de stedenbouwkundige inspecteur, levert deze inspecteur in de meeste gevallen een weigering van vergelijk af. Dit wordt niet alleen per aangetekende brief aan de aanvrager bezorgd, maar tegelijkertijd wordt een aangetekend schrijven gericht aan de procureur des konings. Deze brengt dan een strafrechterlijk onderzoek

op gang vraagt aan de administratie Stedenbouw en aan de betreffende gemeenten uitleg over de gepleegde bouwwinbreuk. Dit leidt in vele gevallen tot een veroordeling, afbraak of dwangsom inclusief. Uiteraard is dit een bijzonder pijnlijke zaak voor de burger die zijn vertrouwen had gesteld in de overheid en in het parlement die hem ertoe aanspoorden zijn zaken te regulariseren. Als beloning krijgt hij echter geen regularisatie, maar in sommige gevallen het bevel zijn woning af te breken.

We krijgen allemaal wel te maken met burgers die door deze situatie worden getroffen. Vaak heeft dit te maken met de toepassing van het begrip 'ruimtelijke draagkracht'. In juni 2001 – tijdens de bespreking in de commissie én in de plenaire vergadering – werd door de minister en door zijn administratie toegegeven dat dit begrip soms bijzonder ver kan gaan, en dat het derhalve nodig is via uitvoeringsbesluiten nauwkeurig te omschrijven wat onder ruimtelijke draagkracht verstaan moet worden. Op dit ogenblik bepalen de buitendiensten eigenlijk zelf – de ene al wat strenger dan de andere – wat ruimtelijke draagkracht is. Dikwijls houdt dit willekeur in. De ene ambtenaar interpreteert een dossier zwaarder, maar een andere ambtenaar zo. Op basis van het zogenaamd overschrijden van die ruimtelijke draagkracht kan een dossier dus zomaar naar eigen goeddunken worden afgewezen.

Vorig jaar heeft de minister beloofd dat hij dien-aangaande een kader zou creëren. Hij zou teksten schrijven op basis waarvan men vaste criteria zou kunnen uitwerken. Daardoor zou hij in een toetsingskader voorzien om die ruimtelijke draagkracht te beoordelen. Een dergelijk systeem zou in Nederland bestaan en naar verluidt heel goed werken. Wijzelf hebben daar echter nog niets van gezien en vandaag worden nog steeds vergunningen of weigeringen afgeleverd op basis van die sterk betwistbare ruimtelijkedraagkrachttheorie.

Punt 2 betreft de kwetsbare gebieden. Regularisaties zijn immers ook in kwetsbare gebieden mogelijk. Dit is echter een zuiver theoretische mogelijkheid, want in kwetsbare gebieden mogen enkel instandhoudingswerken worden uitgevoerd. Dit betekent dat iemand die kleine verbouwingen verricht, maar anders dan instandhouding, nooit een regularisatie kan krijgen. Men zegt hier aan de mensen dat zij kunnen regulariseren, maar in feite bestaat daartoe geen enkele mogelijkheid.

Met dit amendement herhalen we het voorstel dat we reeds vorig jaar hebben geformuleerd om ten minste basisrechten te geven aan eigenaars van woningen in kwetsbare gebieden. Het betreft hier

Kindermans

geen basisrechten die een uitbreiding van het gebouw inhouden of die een zwaardere belasting zouden betekenen voor de kwetsbare zone waarin de betreffende woning gelegen is. Het gaat hier enkel om het ver- of herbouwen binnen het bestaande volume, zonder uitbreiding. Daardoor zal de ruimte niet extra worden belast. We hebben daarvoor een amendement ingediend.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, we zijn niet bezig met het debat over het ontwerp van decreet over de vergunningsprocedure. Eigenlijk zijn we bezig over het opnieuw verruimen van de bepalingen voor zonevreemde woningen, die we vorig jaar unaniem hebben goedgekeurd. We hebben toen een beleidskader ontwikkeld voor zonevreemde woningen in kwetsbare gebieden en zonevreemde woningen in niet-kwetsbare gebieden.

Voor de niet-kwetsbare gebieden zijn we heel ver gegaan. We hebben een regularisatieperiode ingevoerd waarbinnen kleine zonden konden worden vergeven. Over de woningen in kwetsbare gebieden hebben we gezegd dat ze moeten kunnen worden instandgehouden.

Er was echter ook een consensus om geen verbouwingen of uitbreidingen toe te laten in het vergunningenbeleid. In de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen kunnen voor die woningen bijkomende planologische voorschriften of stedenbouwkundige verordeningen worden gemaakt.

Over de strakke interpretatie door de administratie van het decreet dat we unaniem hebben goedgekeurd, wordt in de Cogeam voortdurend gepraat op basis van dossiers en modellen. We hebben een aantal begrippen geschrapt, waaronder de architecturale eigenheid en de ruimtelijke draagkracht, en die vervangen door de verschijningsvorm en een goede ruimtelijke ordening. Het spreekt voor zich dat een ambtenaar van ruimtelijke ordening nog steeds moet afwegen of iets beantwoordt aan een goede ruimtelijke ordening. In de bouwberoepen die mij worden voorgelegd en die een gunstig advies hebben op basis van artikel 145 bis, wordt die lijn consequent doorgetrokken.

In één Vlaamse provincie voert men inderdaad een nogal stringent beleid. We hebben contact genomen met de diensten aldaar om toch dezelfde crite-

ria te handhaven. De Vlaamse regering is niet van plan om verdere stappen te zetten in dit dossier.

De voorzitter : De heer Kindermans heeft het woord.

De heer Gerald Kindermans : Mijnheer de minister, de eigenaars van zonevreemde woningen zullen akte nemen van wat u zegt. U krijgt wellicht een veelvoud aan mails, faxen en brieven van wat ik ontvang. Als u daar niet blind en doof voor bent, dan vraag ik me af waar u de informatie vandaan haalt dat alles goed gaat op de buitendiensten. In de buitendiensten doen zich catastrofes voor en uw partijgenoten geven dat ook toe. Ik neem aan dat u dat hier niet met zoveel woorden zult toegeven.

De grote consensus die er vorig jaar was over teksten, zal toch een consensus binnen de meerderheid geweest zijn. Vandaag worden hier teksten aangepast die door het parlement in consensus werden goedgekeurd, omdat ze juridische nonsens waren. Dat is een collectieve verantwoordelijkheid van het parlement en we moeten daar lessen uit trekken.

Mijnheer de minister, u maakt op mij geen indruk door te zeggen dat we vandaag niet zullen stemmen over amendementen, die basisrechten geven aan eigenaars van zonevreemde woningen in kwetsbare gebieden, als dat vorig jaar zou zijn afgewezen. U verwijst ook naar de gemeentelijke planologie. In de toelichting bij ons amendement zeggen we dat men voor een uitbreiding inderdaad bij de gemeente moet zijn, en dat we dat niet decretaal moeten regelen. Als iemand zijn woning binnen het bestaande volume wil verbouwen, dan maakt u dat nu onmogelijk. U zegt ten onrechte tegen die mensen dat ze kunnen regulariseren. Juridisch kunnen ze regulariseren, maar de facto kunnen ze niets regulariseren, omdat u alleen maar instandhoudingswerken toestaat.

We hebben vandaag op de valreep nog een tweede amendement ingediend. Het heeft betrekking op de tijdslimiet die er is voor het indienen van een regularisatieaanvraag door eigenaars van zonevreemde gebouwen. Vorig jaar hebben is er beslist om met een tijdslimiet van een jaar te werken. Op mijn vraag werd nadien een voorstel ingediend dat spreekt over 31 januari 2003 als limietdatum. Heel wat mensen hebben er ons de voorbije dagen op gewezen dat die limiet zinloos is, de overheid moet gewoon blij zijn dat mensen willen regulariseren.

Regulariseren betekent zich in regel stellen met de bestaande wetgeving, zorgen dat men beschikt over een geldige vergunning en een boete betalen. Waarom zouden we mensen willen beperken in de

Kindermans

tijd om zich te regulariseren ? Het is onmogelijk dat alle eigenaars van zonevreemde woningen zich willen regulariseren. Vaak weten eigenaars immers niet dat ze in fout zijn. Elke dag ontdekken meer burgers dat hun woning zonevreemd is en dat hun voorouders bouwovertradingen hebben begaan.

Deze week heb ik nog gehoord van een dossier in een gemeente waarvan de burgemeester hier aanwezig is. Iemand had ontdekt dat zijn ouders in 1976 de woning in spiegelbeeld hebben gebouwd. Bovendien staat de woning enkele meters te ver achteruit. Die kinderen hebben dat nooit geweten. Nu willen ze de woning echter laten verbouwen en heeft de architect ontdekt dat er wat mis is. Ze kunnen nu geen vergunning krijgen voor de verbouwingen. Als ze een regularisatievergunning aanvragen, lopen ze bovendien het risico dat de woning moet worden afgebroken. Dat is de realiteit. We kunnen hier principes hanteren, maar op het terrein spelen zich iedere dag catastrofes af waarvoor we niet langer blind en doof kunnen blijven.

Mijnheer de minister, we vragen u om uw ogen te openen en te luisteren naar wat er op het terrein leeft. We vragen u om de tijdslimiet achterwege te laten en te zeggen dat eigenaars van zonevreemde woningen die een bouwovertrading hebben begaan, dezelfde rechten krijgen als eigenaars van woningen in een woonzone die ook een bouwovertrading hebben begaan. Er is toch geen verschil tussen iemand die illegaal een garage bijbouwt in agrarisch gebied en iemand die illegaal een garage bijbouwt in een woonzone. Als de garage vergunbaar is, moet de eigenaar van die garage in het agrarisch gebied ook het recht krijgen om die op om het even welk ogenblik te laten regulariseren. Waarom maken we bij het regulariseren van bouwovertradingen een onderscheid tussen zonevreemde eigenaars en eigenaars in woonzones, als het gaat om zaken die volgens de huidige wetgeving vergunbaar zijn ? Daar is geen enkel reden toe. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil kort reageren op wat de heer Kindermans heeft gezegd. Het was noodzakelijk dat dit decreet er kwam, omdat het van goed bestuur getuigt dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen een vergunningsprocedure en een vervolgingsbeleid.

Het was de bedoeling om de taak van de stedenbouwkundige inspecteur los te koppelen van de vergunning, zoals initieel was gepland in het decreet van 18 mei 1999 en niet in het decreet van vorig jaar. We hebben enkele jaren geleden al gezegd dat het niet goed is dezelfde administratie twee keer over eenzelfde dossier te laten oordelen, zelfs niet als het ene oordeel wordt geveld door een stedenbouwkundige inspecteur en het andere oordeel door een stedenbouwkundige ambtenaar. Het zou bovendien niet correct zijn als eerst de stedenbouwkundige inspecteur een oordeel velt, en dan pas de stedenbouwkundige ambtenaar.

Er is het probleem van de vergunning waarover de Arohm advies moet geven. Dat advies kan leiden tot een vergunning of tot een weigering. Een ander element is het stedenbouwkundig misdrijf dat ondertussen is gepleegd. Regularisaties gaan sowieso over bouw misdrijven omdat er gebouwd is zonder vergunning. Er zijn twee elementen in een bouw misdrijf : het oprichten van het gebouw zonder vergunning en de instandhouding ervan. Het tweede element behoort tot de taak van de stedenbouwkundig inspecteur. Het is een goede zaak dat de twee elementen thans worden gescheiden. De inspecteur moet in samenspraak met een procureur het vervolgingsbeleid of een minnelijke schikking voorstellen. Die opmerking was gemaakt door de Raad van State en is opgenomen in een amendement. Dit zet iets recht uit het decreet van 18 mei 1999.

Er werden twee amendementen door CD&V ingediend. Een eerste werd ingediend op het decreet dat vorig jaar op 13 juli 2001 is goedgekeurd. We blijven erbij dat er een verschillende behandeling moet zijn van de zonevreemde problematiek in de prioritaire en niet-prioritaire gebieden. Dat amendement strekt ertoe om dat uit de haak te halen.

Een tweede amendement gaat over het feit dat de termijn van een jaar niet nuttig kon worden ingevuld omdat het decreet niet kon functioneren omwille van de door CD&V aangehaalde redenen. Er wordt gepleit voor een verlenging van de termijn. We hebben samen een amendement in de commissie ingediend. De nuttige duur van regularisatiemogelijkheid is verlengd tot een jaar, zodat de filosofie van het decreet van 13 juli 2001 wordt gerespecteerd.

Nu wil CD&V daar een vervolg aan breien waar we niet mee kunnen instemmen. Als dat voorstel immers wordt goedgekeurd, zet dat aan tot het plegen van nieuwe bouwovertradingen. De heer De Roo heeft verschillende keren gevraagd dat kleine

Lachaert

bouwovertredingen niet als gevolg zou hebben dat het hele gebouw in een niet-vergunde situatie zou komen. Vorig jaar zijn we daar op de valreep aan tegemoetgekomen. Het gaat natuurlijk over zaken die van voor het decreet dateren, en niet voor zaken die nadien zullen ontstaan. Het amendement van CD&V strekt ertoe een vrijgeleide te geven voor bouwovertredingen in de toekomst. Daar kunnen we zeker niet mee instemmen. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, het Vlaams Blok is erg verheugd dat CD&V onze voorstellen inzake zonevreemde woningen overneemt.

Ik stel vast dat CD&V iets wenst goed te keuren wat ze enkele weken geleden nog verwierp. Zo was er een voorstel van het Vlaams Blok om een woning die door overmacht in kwetsbare gebieden werd vernield, terug te mogen opbouwen. CD&V stemde in de commissie toen tegen. Vorige week diende het Vlaams Blok in de commissie een voorstel van decreet in over de invoering van een verjaringstermijn. Dat is ook door alle partijen verworpen.

Zal CD&V dit voorstel van decreet van het Vlaams Blok nu ook overschrijven en het binnenkort indienen ? Voor ons niet gelaten, het Vlaams Blok zal het mee goedkeuren.

De voorzitter : De heer Kindermans heeft het woord.

De heer Gerald Kindermans : Mijnheer de voorzitter, het amendement over de kwetsbare gebieden is letterlijk hetzelfde als de tekst die we vorig jaar in juli ter stemming hebben voorgelegd. We hebben niets van het Vlaams Blok overgeschreven.

We hebben in de commissie niet tegen de verjaringstermijn gestemd maar ons onthouden. We hebben dat niet gedaan omdat we tegen zo'n termijn zijn maar wel omdat we tegen het simplistische uitbuiten ervan door het Vlaams Blok willen reageren. De zaak is genuanceerder. We willen de problematiek van de verjaringstermijn koppelen aan het zeer goed functionerend handhavingsbeleid en aan een overgangperiode.

De Vlaamse overheid moet wel zeer flagrante bouw misdrijven, die te kwader trouw zijn gepleegd, kunnen aanpakken. Die stelling vonden we niet terug in het voorstel van het Vlaams Blok.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de minister, ik zal geen data vermelden omdat ik ze niet, zoals de heer Lachaert, van buiten ken. In de loop van de jaren hebben we in het Vlaams Parlement getracht werk te maken, in verschillende omstandigheden en met wisselende coalities, van de zonevreemde woningen en – in mindere mate – van de zonevreemde bedrijven. Vroeg of laat zal die laatste materie ook wel eens aan bod komen. Er zijn verscheidene decreten tot stand gekomen.

Ik heb vorig jaar bij de bespreking van het decreet over de zonevreemde woningen gezegd dat als iemand een vergunning aanvraagt op basis van de nieuwe wetgeving en hij de vergunning verkrijgt, dat dit een goede zaak is. Er zijn echter ook situaties van reeds gebouwde gebouwen die, in het kader van de nieuwe wetgeving, perfect vergunbaar zouden zijn. In sommige provincies wordt echter de vergunning niet verleend omdat er stringenter wordt opgetreden dan in andere. De procedure van het handhavingsbeleid wordt dan opgestart. Het streven naar een vergelijk past in dat beleid.

Mijnheer de minister, ik heb er u op gewezen dat we wat dat betreft op een dood spoor zaten. Hoewel de vergunning op basis van de nieuwe regelgeving perfect mogelijk is, wordt ze niet verleend. Aangezien er geen vergunning werd toegestaan, staat de stedenbouwkundige inspecteur geen vergelijk toe. Als de betrokkene in beroep gaat, moet de minister op basis van de wetgeving vaststellen dat hij geen beslissing, zelfs in het hoogste beroep, kan nemen. We hebben getracht hieraan te verhelpen. Dat is een positieve zaak. De vergunning wordt losgekoppeld van het streven naar een vergelijk.

De huidige regelgeving is in de loop van de jaren negentig een vijftal keer gewijzigd. Stel dat iets volgens de huidige wetgeving vergunbaar is, maar vooralsnog geen vergunning heeft gekregen, en de stedenbouwkundig inspecteur beslist dat er geen vergelijk kan worden gevonden, aangezien er geen vergunning werd uitgereikt. Bestaat er een oplossing voor zo'n gevallen ?

Ik steun daarom het amendement van de heer Kindermans. Zaken die volgens de huidige regelgeving

De Roo

inzake zonevreemde woningen vergunbaar zijn, zoals verbouwingen die minder dan 850 kubieke meter betreffen, horen te allen tijde regulariseerbaar te zijn. Het is perfect mogelijk dat mensen een woning bezitten waaraan bouwovertradingen vastzitten die werden begaan door de vorige eigenaar. Zo kan iemand een gebouw erven dat niet vrij is van bouwovertradingen. Wat moet er gebeuren als de betrokkene op basis van de huidige wetgeving, die veel soepeler is dan de oude, een aanvraag doet, maar geen vergunning krijgt ?

Mijn principe is dat wat vergunbaar is, ook regulariseerbaar moet zijn. Dat is niet meer dan logisch.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer De Roo, u hebt iets vrij eenvoudig onzettend ingewikkeld uitgelegd.

De essentie van het ontwerp van decreet is dat de vergelijkprocedure wordt losgekoppeld van de vergunningsprocedure. Wie vorig jaar aan een zonevreemde woning zonder bouwvergunning een veranda heeft gebouwd, beging een bouwovertrading. Volgens de nieuwe wetgeving is zoiets wel toegelaten. Voor dit soort gevallen wordt gedurende 365 dagen een amnestiemaatregel van kracht. De betrokkenen krijgen het recht om dergelijke situaties te regulariseren.

Het decreet inzake de zonevreemde woningen werd na unanieme goedkeuring gepubliceerd op 3 augustus 2001. Het trad in werking op 13 augustus 2001, en bood oplossingen voor tal van dossiers. Het werd evenwel duidelijk dat de koppeling tussen het certificaat van vergelijk en de regularisatieprocedure tot het probleem leidde dat de stedenbouwkundig inspecteur de vergelijkprocedure slechts kan starten nadat er een proces-verbaal werd opgemaakt. Daardoor komt automatisch een strafrechtelijk proces op gang, terwijl het net onze intentie was een jaar lang te kunnen evalueren. We hebben die twee zaken dus gescheiden. In de commissie was iedereen het er immers over eens dat dit niet de bedoeling was.

In de commissie voor de Vervolgingen hebben de parketten ons gevraagd hen daarvan te besparen. Anders creëren we een nieuwe reserve van dossiers die in veel gevallen niet in aanmerking komen voor vervolging. In de pers heb ik gezegd dat we zo een chaos zouden creëren. Laten we met dit de-

creet het kaf van het koren scheiden. De stedenbouwkundige buitendiensten moeten de kans krijgen dit op te lossen.

In de commissie is gezegd dat er veel tijd verloren is gegaan. Toen is beslist om de periode te verlengen van 13 augustus 2002 tot 1 januari 2003. Wij beschouwen dat als een procedure waarbij iedereen waarop de nieuwe decretale bepalingen van toepassing zijn, bijna ambtshalve het recht krijgt om de regularisatie van de bouwovertrading te bekomen. We moeten ons dat goed realiseren, en dat is ook zo met de administratie afgesproken. Dat sluit niet uit dat de stedenbouwkundig inspecteur in geval van zware misdrijven optreedt. Mensen die de wet op de stedenbouw en het decreet over de ruimtelijke ordening kennen, zoals aannemers, architecten en anderen, die wetens en willens een bouwovertrading hebben begaan, kunnen nog steeds het voorwerp uitmaken van een strafprocedure opgestart door de stedenbouwkundig inspecteur en van een vervolging door het parket. Na februari 2003 zullen deze dossiers, zoals andere regularisatie-aanvragen, worden behandeld door de vergunningverlenende ambtenaren : de stedenbouwkundige ambtenaren en inspecteurs. Zij zullen de dossiers wikken en wegen, maar wat mij betreft, is er geen sprake van een automatische regularisatie.

Ondertussen is een en ander voldoende bekend. We zullen een ruime informatiecampagne uitbouwen. Ik heb dat in de commissie beloofd, en de voorbereidingen zijn bezig. Tezelfdertijd wil ik daar een lijn onder trekken. We mogen niet steeds opnieuw proberen om de lat te verleggen.

De vier ontwerpen van decreet zijn alle unaniem goedgekeurd. Dit parlement heeft de voorbije periode met de grootst mogelijke wijsheid de decreetgeving op mensenmaat uitgewerkt. De ruimtelijke ordening kan echter niet blijven misbruikt worden. De regels liggen nu vast. Er moet nog een oplossing worden gevonden voor de zonevreemde bedrijven. De teksten komen eraan, en dan is ook dat gedaan. Dan worden de vergunningenregisters opgemaakt. Eens dat is gebeurd, zijn we in staat om met behulp van enkele andere instrumenten in Vlaanderen een handhavingsbeleid te voeren waaraan niet meer kan worden getornd. We moeten daarover duidelijk zijn. Wat het Vlaams Blok wil, is duidelijk. Mijn standpunt is dat ook.

De voorzitter : De heer Kindermans heeft het woord.

De heer Gerald Kindermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, wij hebben vorig jaar het decreet niet goedgekeurd. Het is dus niet juist dat het decreet unaniem is goedgekeurd.

Ik heb nog altijd geen antwoord gekregen op mijn vraag waarom er in hemelsnaam een verschil wordt gemaakt tussen zonevreemde woningen en woningen in een woonzone als men het heeft over het regulariseren van vergunbare bouwondernemingen. De minister zegt dat men zich niet in de illegaliteit mag begeven om achteraf te regulariseren als men hier en nu een vergunning kan bekomen. Dat argument geldt ook voor bouwvoertredingen in woonzones. Ook daar kan men een vergunning aanvragen en wachten tot men die krijgt vooraleer men de werken start. In het ene geval staat hij toe om illegaal vanalles te doen, maar krijgt men ten eeuwigdage de kans om een regularisatie aanvragen. Die kans krijgt men niet voor problemen met zonevreemde woningen.

Minister Dirk Van Mechelen : U vergist zich fundamenteel. Was u aanwezig op het debat over het handhavingsbeleid ? Het is niet omdat iemand een bouwonderneming heeft gepleegd dat in aanmerking komt voor regularisatie, dat die regularisatie er ook automatisch komt.

De heer Gerald Kindermans : U legt geen tijdslijm op.

Minister Dirk Van Mechelen : Inderdaad, want in het ene geval gaat het om werken in een woonzone en in het andere geval om werken buiten een woonzone.

De heer Gerald Kindermans : Waarom maakt u dit onderscheid ?

Minister Dirk Van Mechelen : U wilt het misschien niet begrijpen. Ik spreek nochtans Nederlands.

De heer Gerald Kindermans : Ik heb nog een laatste bedenking. De minister zegt dat hij niet iedere keer van gedacht verandert. Ik heb vastgesteld dat er al heel wat bochten werden genomen de laatste twee jaar. Ik ben ervan overtuigd dat onder druk van de publieke opinie en van de eigenaars van zonevreemde woningen er nog meer bochten zullen worden genomen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Aan artikel 107, eerste lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wordt een tweede zin toegevoegd die luidt als volgt :

"Wanneer de aanvraag betrekking heeft op werken, handelingen of wijzigingen zoals bedoeld in artikel 158 dan vermeldt de aanvrager nauwkeurig welke werken, handelingen of wijzigingen eventueel werden uitgevoerd, verricht of voortgezet zonder vergunning en voor welke van die werken, handelingen of wijzigingen een stedenbouwkundige vergunning wordt aangevraagd."

– *Aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 2bis dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 2

voorgesteld door de heren Gerald Kindermans,
Jan Laurys, Jef Van Looy, Carl Decaluwe
en Eric Van Rompuy
na indiening van het verslag

Artikel 2bis (nieuw)

Een nieuw artikel 2bis invoegen, dat luidt als volgt :

Voorzitter

"Artikel 2bis

In artikel 145bis, § 1, van hetzelfde decreet worden in het laatste lid de woorden "De mogelijkheden, vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 6°, gelden niet" vervangen door de woorden "De mogelijkheid, vermeld in het eerste lid, 6°, geldt niet".

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 3

In titel V, hoofdstuk I, van hetzelfde decreet wordt het opschrift van afdeling 6 vervangen door wat volgt :

"AFDELING 6

Transactie".

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Artikel 158 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2000, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 158

Bestaat het in artikel 146 bedoelde misdrijf niet in het uitvoeren van werken of het verrichten of voortzetten van handelingen of wijzigingen die een inbreuk plegen op de ruimtelijke uitvoeringsplannen of plannen van aanleg of op de uitvoering van de krachtens dit decreet vastgestelde verordeningen of op voorschriften van een verkavelingsvergunning en wordt nadien hetzij een definitieve stedenbouwkundige vergunning bekomen voor deze werken, handelingen of wijzigingen, hetzij de plaats in de oorspronkelijke staat hersteld en het strijdige gebruik gestaakt, dan kan de stedenbouwkundige inspecteur de overtreder een vergelijk aanbieden dat pas definitief wordt als de overtreder de transactiesom heeft betaald binnen de termijn die de stedenbouwkundige inspecteur heeft bepaald.

De stedenbouwkundige inspecteur kan het vergelijk enkel aanbieden na een voorafgaand schriftelijk akkoord van de procureur des konings.

Door het betalen van de transactiesom vervallen de strafvordering en het recht van de overheid om herstel te vorderen."

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Artikel 159 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 159

De Vlaamse regering bepaalt het bedrag van de transactiesom, alsook de wijze en de modaliteiten van betaling van de transactiesom. De transactiesom mag evenwel nooit minder bedragen dan 50 euro en nooit meer dan 25.000 euro.

De betaling gebeurt op een rekening van het grondfonds. De rekenplichtige van het grondfonds stelt de stedenbouwkundige inspecteur onmiddellijk in kennis van de betaling.

De stedenbouwkundige inspecteur stelt de procureur des Konings onmiddellijk in kennis van de betaling."

– *Aangenomen.*

Artikel 6

In artikel 160 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2000, worden het eerste tot en met het vijfde lid vervangen door wat volgt :

"De dagvaarding voor de correctionele rechtbank op grond van artikel 146, of het exploit tot inleiding van het geding, bedoeld in artikelen 149 tot en met 151, is pas ontvankelijk na overschrijving in het hypotheekkantoor van het gebied waar de goederen gelegen zijn.

Elke eindbeslissing die in de zaak gewezen is, wordt op de kant van de overgeschreven dagvaarding of van het overgeschreven exploit ingeschreven op de wijze, bepaald in artikel 84 van de hypo-

Voorzitter

theekwet. Bij gebrek aan een overschrijving als bedoeld in het eerste lid, wordt de eindbeslissing ingeschreven op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging.

Hetzelfde geldt voor het proces-verbaal waarbij wordt vastgesteld dat het vonnis is uitgevoerd.

De dagvaarding of het exploit vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van het misdrijf, en identificeert de eigenaar ervan, in de vorm en onder de sanctie, voorgeschreven door de wetgeving inzake de hypotheeken.

Elke beslissing die in de zaak gewezen is, is steeds tegenstelbaar aan derden-verkrijgers, van wie de titel van verkrijging niet was overgeschreven vóór de in het eerste lid bedoelde overschrijving, of vóór de inschrijving van de dagvaarding of het exploit tot inleiding van het geding, op de kant van de overschrijving van een eerdere titel van verkrijging."

– *Aangenomen.*

Artikel 7

In artikel 161 van hetzelfde decreet wordt het derde lid vervangen door wat volgt :

"Hetzelfde geldt voor het proces-verbaal waarbij wordt vastgesteld dat het vonnis is uitgevoerd."

– *Aangenomen.*

Artikel 8

Artikel 195quinquies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 13 juli 2001, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 195quinquies

De in de artikelen 145bis en 195bis, eerste lid, 3°, vermelde voorwaarde dat de werken en handelingen gebeuren aan een bestaand vergund of vergund geacht gebouw geldt niet voor vergunningsaanvragen, ingediend vóór 1 februari 2003, voorzover de aanvrager kan aantonen dat de werken of

handelingen worden of zijn uitgevoerd aan een gebouw dat bij de aanvraag van de werken bestond en geheel of gedeeltelijk vergund was of werd geacht."

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 3

voorgesteld door de heren Gerald Kindermans, Jan Laurys, Jef Van Looy, Carl Decaluwe en Eric Van Rompuy
na indiening van het verslag

Artikel 8

In de voorgestelde tekst van artikel 195quinquies de woorden ", ingediend vóór 1 februari 2003" schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 9

Aan artikel 51, derde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, wordt een tweede zin toegevoegd die luidt als volgt :

"Wanneer de aanvraag betrekking heeft op werken, handelingen of wijzigingen zoals bedoeld in artikel 158 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dan vermeldt de aanvrager nauwkeurig welke werken, handelingen of wijzigingen eventueel werden uitgevoerd, verricht of voortgezet zonder vergunning en voor welke van die werken, handelingen of wijzigingen een stedenbouwkundige vergunning wordt aangevraagd."

– *Aangenomen.*

Artikel 10

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Voorzitter

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eloi Glorieux, Jul Van Aperen, Robert Voorhamme en Jos Bex betreffende het stimuleren van rationeel energiegebruik bij gezinnen

– 926 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Glorieux, Van Aperen, Voorhamme en Bex betreffende het stimuleren van rationeel energiegebruik bij gezinnen dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– gelet op de doelstellingen van het Vlaams energiebeleid, onder meer verwoord in :

1° het Vlaamse regeerakkoord waarbij is overeengekomen dat de milieudruk moet worden verminderd door maatregelen te nemen inzake energiebesparing (*Parl. St.* 31 (1999) – Nr. 1 Vl. Parl.) ;

2° de beleidsnota Energie 1999-2004, ingediend door de heer Stevaert, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, waarin :

- een vermindering van het energieverbruik in de residentiële sector in 2004 ten opzichte van 1998 als REG-doelstelling wordt vooropgesteld ;
- een vermindering van de CO₂-emissies in de residentiële sector in het algemeen en de huishoudens in het bijzonder in 2004 ten opzichte van 1998 als beleidseffect wordt beoogd ;
- een daling van de energiefactuur van de huishoudens als beleidseffect wordt beoogd (*Parl. St.* 162 (1999-2000) – Nr. 1, Vl. Parl.) ;

3° de beleidsbrief Energie-Beleidsprioriteiten 2000-2001, ingediend door de heer Steve Stevaert, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, waarin een vermindering van het energiegebruik in de residentiële sector in 2004 ten opzichte van 1998 als doelstelling wordt herhaald en waarin financiële ondersteuningsmaatregelen voor REG-investeringen en een coherente communicatiestrategie voor het aanmoedigen van energiebewust gedrag als strategische projecten worden naar voren geschoven om deze doelstellingen te bereiken (*Parl. St.* 459 (2000-2001) – Nr. 1 Vl. Parl.) ;

- gelet op de met redenen omklede motie van het Vlaams Parlement van 3 februari 2000 waarin het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering vraagt bij de uitvoering van de beleidsnota Energie 1999-2004 prioritair werk te maken van de aangekondigde strategieën van rationeel energiegebruik (*Parl. St.* 162 (1999-2000) – Nr. 2 Vl. Parl.) ;
- gelet op de goedkeuring door de Vlaamse regering op 14 september 2001 van het decreet houdende instemming met het protocol van Kyoto waarin aan België een vermindering van de uitstoot van broeikasgassen met 7,5% in 2008-2012 ten opzichte van 1990 wordt opgelegd ;
- overwegende dat de CO₂-uitstoot in Vlaanderen in 1999 11% hoger lag dan in 1990 en het huishoudelijk energiegebruik in 1999 zelfs 17% hoger lag dan in 1990 (op basis van de energiebalans Vlaanderen 1999, opgesteld door het VITO) ;
- overwegende dat de gezinnen in de eerste plaats betaalbaar comfort willen in de vorm van warmte, licht, koeling en drijfkracht, terwijs gas, olie, steenkool en elektriciteit slechts middelen zijn om dat comfortniveau te behalen ;
- overwegende dat dit comfortniveau kan gehaald worden met een aanzienlijk lager verbruik van gas, olie, steenkool en elektriciteit door toepassing van energiezuinige technieken ;
- overwegende dat dit besparingspotentieel van energiezuinige technieken bij de gezinnen onvoldoende bekend is ;
- overwegende dat de voornaamste reden voor de gezinnen om energie te besparen van financiële aard is ;

Voorzitter

- is van oordeel dat de Vlaamse regering maatregelen moet nemen om het huishoudelijk energiegebruik te verminderen met het oog op het halen van de vooropgezette doelstellingen ;
- is van oordeel dat de Vlaamse regering de toepassing van energiezuinige technieken in de huishoudens moet stimuleren, enerzijds door middel van financiële prikkels, anderzijds door het voeren van een uitgebreide sensibiliseringscampagne ;
- is van oordeel dat dit resolutievoorstel complementair is aan de reeds door de regering genomen maatregelen inzake openbare dienstverplichtingen, waaronder de levering van 100 kWh gratis stroom per aansluitingspunt en per gezinslid.
- vraagt de Vlaamse regering :

1° in het kader van :

- de openbardienstverplichtingen die kunnen worden opgelegd aan de netbeheerders en houders van een leveringsvergunning volgens het decreet houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (*Parl. St. 285 (1999-2000) – Nr. 6, VI. Parl.*) ;
- het in de beleidsnota Energie 1999-2004 aangekondigde REG-decreet dat zal dienen als wettelijke basis voor financiële ondersteuningsmaatregelen voor REG-investeringen (*Parl. St. 162 (1999-2000) – Nr. 1*) ;

ervoor te zorgen dat de gezinnen financieel gestimuleerd worden om REG-maatregelen te treffen door het opzetten van een programma waarbij aan ieder gezin kortingsbonnen worden gegeven ter waarde van 15 euro, geldig voor één jaar. Ieder gezin krijgt evenveel kortingsbonnen als er gezinsleden zijn. Deze kortingsbonnen kunnen naar keuze aangewend worden voor de volgende REG-maatregelen :

- aankoop van spaarlampen ;
- aankoop van een spaardouchekop ;
- aankoop van een koelkast, diepvriezer, wasmachine of vaatwasmachine met A-label ;

- aankoop van hoogrendementsglas ;
- afstelling en onderhoudsbeurt van de cv-installatie ;
- aankoop van een energiemeter ;

2° in het kader van de openbardienstverplichtingen die kunnen worden opgelegd aan de netbeheerders volgens het decreet houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (*Parl. St. 285 (1999-2000) – Nr. 6, VI. Parl.*) de netbeheerders op te leggen een permanente uitgebreide educatieve campagne te voeren om het rationele energiegebruik bij de gezinnen aan te moedigen en een mentaliteitswijziging inzake omgaan met energie te bewerkstelligen ;

3° ervoor te zorgen dat door de overheid een uitgebreide flankerende campagne wordt opgezet die is gekoppeld aan de uitreiking van de kortingsbonnen, waarin duidelijk wordt gemaakt welke voordelen er verbonden zijn aan het treffen van de REG-maatregelen, niet enkel voor het milieu, maar ook voor het gezinsbudget.

De bespreking is geopend.

De heer Helsen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, paars-groen heeft in de federale en de Vlaamse regeerakkoorden een begin willen maken van een duurzamer en op de toekomst gericht energiebeleid. De installatie van windturbines, de gestage toename van zonne-energie-installaties en de nucleaire uitstap zijn indicaties dat het met de energie een nieuwe richting uitgaat. Op één vlak blijven we nog op onze honger zitten, namelijk het optimaliseren van het rationeel energiegebruik, het stimuleren van energiebesparing en het verhogen van de energie-efficiëntie. Dit voorstel van resolutie wil een begin maken van het stimuleren van een rationeel energiegebruik bij gezinnen op die wijze, dat door een eenmalige investering gedurende verschillende jaren heel wat energie wordt gespaard.

Als de Vlaamse gezinnen optimaal gebruik maken van de kortingsbonnen voor energie-efficiënte huishoudapparaten, zullen ze per gezinslid jaarlijks gemiddeld 15 euro op hun energiefactuur bespa-

Glorieux

ren. Voor een gezin dat uit vier leden bestaat, betekent dit jaarlijks een besparing van 60 euro of 2.400 frank. Hierbij komt nog de maatregel om elk gezinslid in Vlaanderen 100 kilowattuur gratis stroom toe te kennen of een besparing van 15 euro per gezinslid. Dit voorstel van resolutie heeft niet alleen een gunstig sociaal effect, maar zorgt bij de zorgvuldige verwezenlijking ervan voor een jaarlijkse primaire energiebesparing van ongeveer 1.485 gigawattuur, of 6 procent besparing op het huidige stroomgebruik van de Vlaamse gezinnen, of 20 procent van de jaarlijkse elektriciteitsproductie van een klassieke steenkoolcentrale of de kernreactor Doel 1. Naast sociale en ecologische voordelen, zorgt de realisatie van dit voorstel van resolutie ook voor een groei van een toekomstgerichte, duurzame en economische sector van energie-efficiënte technologie en apparaten.

Jarenlang hebben de gezinnen in ons land een veel te hoge elektriciteitsfactuur voorgeschoteld gekregen, om de zeer hoge investeringskost van de kerncentrales af te betalen. Vandaag is het normaal dat via de sociale en ecologische dienstverplichtingen die met het elektriciteits- en gasdecreet kunnen worden opgelegd, aan de energiemaatschappijen wordt gevraagd om hun verantwoordelijkheid op te nemen. Dit voorstel van resolutie is daartoe een zinvol en effectief instrument.

Ik ben verheugd te constateren dat alle democratische fracties dit voorstel van resolutie in de commissie goedkeurden en ik hoop dat zij dit nu ook in de plenaire vergadering zullen doen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERZOEKSCRIFT betreffende de gelijkwaardigheid van diploma's uit het onderwijs voor sociale promotie met diploma's uit het dagonderwijs – 1049 (2001-2002) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs en Vorming over het verzoekschrift betreffende de gelijkwaardigheid van diploma's uit het onderwijs voor sociale promotie met diploma's uit het dagonderwijs.

De heer De Cock, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dirk De Cock, verslaggever : Mijnheer de voorzitter, het verzoekschrift van de heer Eric Van As betreffende de gelijkwaardigheid van diploma's uit het onderwijs voor sociale promotie met diploma's uit het dagonderwijs heeft het normale curriculum doorlopen in de Commissie voor Onderwijs en Vorming. Er is advies gevraagd aan de minister van Onderwijs, mevrouw Vanderpoorten. Uit dat bijkomende advies blijkt dat een gelijkstelling tussen diploma's van het hoger volwassenenonderwijs en diploma's van hogescholen inderdaad kan passen in de uitvoering van de Bolognaverklaringen. Vandaar dat het aan elk parlementslid toegelaten is om op dit vlak initiatieven te ontwikkelen.

De voorzitter : De heer Martens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met

- de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Algerijnse Democratische Volksrepubliek inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Algiers op 24 april 1991,
 - de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Tunesië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Tunis op 8 januari 1997,
 - de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Arabische republiek Egypte inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Caïro op 28 februari 1999, en met
 - de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van het koninkrijk Marokko inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Rabat op 13 april 1999
- 915 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende instemming met

- de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Algerijnse Democratische Volksrepubliek inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Algiers op 24 april 1991,
- de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Tunesië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Tunis op 8 januari 1997,
- de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Arabische republiek Egypte inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Caïro op 28 februari 1999, en met
- de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van het koninkrijk Marokko inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Rabat op 13 april 1999.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
107 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Baeke Anne-Marie
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Boutsen Mathieu
Browaeyts Jozef
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Librecht Julien

Voorzitter

Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Heeren Veerle
 Martens Luc

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

Redenen voor onthouding ?

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, ik heb me onthouden in afspraak met de heer Brill, die afwezig is om gezondheidsredenen.

De voorzitter : Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mijnheer de voorzitter, ik heb me onthouden in afspraak met de heer Van Dijck.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996
 – 968 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over het amendement tot invoeging van een nieuw artikel 2bis, het amendement op artikel 8 en over het artikel 8 van het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 2 van de heren Kindermans, Laurys, Van Looy, Decaluwe en Van Rompuy tot invoeging van een nieuw artikel 2bis.

Begin van de stemming.

Voorzitter

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

25 leden hebben ja geantwoord ;

24 leden hebben zich onthouden ;

60 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja

De Meyer Jos

De Roo Johan

De Smet Bart

Decaluwe Carl

Demeester-De Meyer Wivina

Gardeyn-Debever Gisèle

Kindermans Gerald

Laloo Boudewijn

Laurys Jan

Matthijs Erik

Merckx-Van Goeij Trees

Sarens Freddy

Sauwens Johan

Schuermans Eddy

Van Cleuvenbergen Riet

Van den Brande Luc

Van Hecke Mieke

van Kessel Ingrid

Van Looy Jef

Van Malderen Paul

Van Rompuy Eric

Vanleenhove Gilbert

Verfaillie Jan

Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie

Bex Jos

Bogaert André-Emiel

Bossuyt Gilbert

Browaeyns Jozef

Ceysens Patricia

Claes Hilde

Cordeel Marc

De Batselier Norbert

De Cock Dirk

De Cock Frans

De Loor Herman

De Maght-Aelbrecht Anny

De Martelaer Ann

De Ridder Peter

Declercq Veerle

Demeulenaere Julien

Denys André

Devolder Jacques

Geysels Jos

Glorieux Eloi

Gysbrechts Peter

Helsen Koen

Hermans Margriet

Holemans Dirk

Hostekint Patrick

Keulen Marino

Lachaert Patrick

Lauwers Herman

Laverge Jacques

Logist Marcel

Maes Jacky

Mahassine Chokri

Moreau André

Peeters Leo

Platteau Stefaan

Ramon Frans

Ramoudt Didier

Roegiers Jan

Sannen Ludo

Schepens Cis

Sols Guy

Stassen Jos

Suykens Lucien

Swennen Guy

Tobback Bruno

Van Aperen Jul

Van Baelen Gilbert

van den Abeelen Marc

Van Den Heuvel Ria

Van Duppen Jan

Van Eyken Christian

Van Nieuwerkerke André

Van Vaerenbergh Etienne

Vandenbossche Dany

Vermeiren Francis

Vermeulen Jo

Vertriest Isabel

Voorhamme Robert

Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried

Boutsen Mathieu

Caluwé Ludwig

De Gryze Niki

De Lobel Hilde

De Reuse Herman

Dewinter Filip

Dillen Marijke

Voorzitter

Geraerts Jean
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Loones Jan
 Martens Luc
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Vandenbroeke Chris
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel

Het amendement tot invoeging van een nieuw artikel 2bis is niet aangenomen.

Reden voor onthouding ?

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de voorzitter, ik heb me onthouden omdat ik een stemafpraak heb met de heer Malcorps.

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 3 van de heren Kindermans, Laurys, Van Looy, Decaluwe en Van Rompuy op artikel 8.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 44 leden hebben ja geantwoord ;
 5 leden hebben zich onthouden ;
 59 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman

De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien

Voorzitter

Denys André
 Devolder Jacques
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Caluwé Ludwig
 Heeren Veerle
 Loones Jan
 Martens Luc
 Vandenbroeke Chris

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 8 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 108 leden hebben ja geantwoord ;
 1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Baeke Anne-Marie
 Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Boutsen Mathieu
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques

Voorzitter

Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Librecht Julien
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland

Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN heeft :

Martens Luc

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eloi Glorieux, Jul Van Aperen, Robert Voorhamme en Jos Bex betreffende het stimuleren van rationeel energiegebruik bij gezinnen – 926 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Glorieux, Van Aperen, Voorhamme en Bex betreffende het stimuleren van rationeel energiegebruik bij gezinnen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

Voorzitter

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 107 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Baeke Anne-Marie
 Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Boutsen Mathieu
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Lauwers Herman

Laverge Jacques
 Librecht Julien
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Voorzitter

Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Heeren Veerle
Martens Luc

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 6 maart 2002 om 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.38 uur.*